Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Begroting onder ontleedmes

Gomez verdedigt het gevoerde beleid

Ontwerp-Statuut volgende week reeds in de Staten?

Willemstad. — Twee uur precies, of bijna de helft van de tijd dat de zitting van de Staten gistermiddag duurde, had de voorzitter van de Regeringsraad, mr. Da Costa Gomez nog nodig voor het restant van zijn antwoord in eerste instantie aan de leden die algemene beschouwingen gehouden hadden. Het werd een dithyrambe op het werk der regering en een groots opgezette poging de slechte indruk die door een aantal leden over de regeringsarbeid was gevestigd, weg te nemen. Alle landsminister uitgezonderd de heer Pauw kwamen hierna successievelijk aan het woord. De minister van Welvaartszorg, de heer F. Karner, gaf een uiteenzetting over de „economie planning" van de Nederlandse Antillen in het algemeen en de bemoeingen in dit opzicht door de T.E.R. N.A. in het bijzonder.

De zetel van dr Goslinga werd deze middag ingenomen door het nieuw beëdigde lid Ph. de Jongh, die door de voorzitter in de kring der Statenleden welkom werd geheten en dit welkom met enkele woorden van dank beantwoordde. Afwezig waren de leden Irausquin, v.d. Hoeven en De la Fuente.

Mr Da Costa Gomez, aan het woord komend, zeide, dat de heer Braam aan het feit, dat ook anderen aan het resultaat van de RTC hebben bijgedragen, gemeend heeft een argument te moeten ontlenen om de Regering de waardering voor haar werk te onthouden. Deze medewerking door anderen was echter een vooropgezette zaak, die tot het essentiële van de RTC behoorde. Het was de taak van de regering intens overleg met de vertegenwoordigers van alle partijen te plegen, teneinde tot algemeen aan-[illegible] te komen. Maar de [illegible] waardering voor haar arbeid wilde onthouden, daar sprak zij deze integendeel luide uit.

Wat de administratieve versobering betreft, de Regering heeft daarnaar steeds met kracht gestreefd. Maar de uitsplitsing van diensten en decentralisatie brengt in de regel in het begin een verhoging van kosten met zich mede. De Regering is dan ook van mening, dat er geen enkele reden is om alarm te slaan.

Inderdaad ligt op het ogenblik nog geen Algemeen Welvaartsplan tot in détails ontwikkeld ter tafel. De Regering heeft in het voorbije jaar een enigszins andere koers gevolgd zonder het plan op lange termijn echter los te laten.

De vele landsverordeningen inzake onderwijsaangelegenheden zijn er een voldoende bewijs voor, dat de Regering te dien aanzien voldoende diligent is geweest.

Voor het zeer omvangrijke program betreffende de sociale voorzieningen hadden de Staten in hun Eindverslag een woord van lof over. Ook de verbetering der codificatie heeft de aandacht der Regering gehad. De Regering heeft de belastingdruk op de lagere inkomens verminderd. Een verordening als die op de zegelbelasting, welke verouderd was, moest worden herzien. Herziening van de Inspecties en Comptabiliteits-voorschriften werden eveneens doorgevoerd.

De heer Da Costa Gomez zeide het debat over de karenz-dagen thans niet te zullen openen, omdat dit geen zin had. De Regering wacht immers nog steeds op de beantwoording van haar brief waarin zij omstandig wees op de gevolgen van de landsverordening. Ook is de Regering op haar verzoek nog steeds niet in de drie commissies van de Staten ontvangen. Spreker kwalificeerde dit als een onheuse behandeling van de zijde der Staten.

Rechtszekerheid

Het speet hem, dat de heer Braam over de schorsing van twee leden van de Arubaanse Eilandsraad had gesproken en in verband daarmede de rechtszekerheid in het geding had gebracht. Het is niet in het belang van het land om telkens weer met woorden als rechtszekerheid te schermen. Waar de heer Jonckheer over deze materie reeds eerder vragen had gesteld, daar was het toch niet nodig er thans opnieuw mede voor de dag te komen. Inmiddels wilde spreker van deze gelegenheid gebruik maken de acht door de heer Jonckheer indertijd gestelde vragen te beantwoorden.

Daartegen kwam de voorzitter in verzet. Hij achtte de door de heer Gomez gevolgde werkwijze in strijd met art. 50 van het Reglement van Orde. Toen de heer Gomez echter toezegde, dat hij de beantwoording der vragen ook schriftelijk aan de steller daarvan zou doen toekomen, kreeg hij toch zijn zin.

Acht vragen

Spreker zeide, dat de zaak schorsing Irausquin—Croes inderdaad bij de Regeringsraad in behandeling is en dat nog geen beslissing is genomen. De Regering heeft niets vernomen van de beschuldiging als zou deze schorsing misbruik van macht vormen. De vraag of de Antillen de democratische rechten der minderheden niet moet waarborgen, beantwoordde de heer Gomez met de verzekering te geven, dat deze rechten gewaarborgd zijn. De vraag of de trage afhandeling van deze materie niet een inbreuk op de rechtszekerheid vormt, doet volgens spreker niets ter zake, omdat er van een trage afhandeling geen sprake is. Artikel 18 van de Eilandenregeling moge een spoedige behandeling van deze schorsing voorschrijven, deze spoedige behandeling wordt niet uitdrukkelijk voorgeschreven. Immers de beslissing van de Gouverneur dient weloverwogen te zijn. Men behoeft de bepalingen van het Statuut niet bij deze kwestie te slepen. Want de Regering rekent het zich ongeacht deze bepalingen tot een plicht de zaak spoedig af te handelen. De Regering tenslotte kan geen datum noemen vóór dewelke een beslissing te verwachten is. Doch de beslissing zal genomen worden zodra alle gegevens verzameld zijn.

De heer Gomez zeide het te betreuren, dat juist de man, die op de Antillen een zeer grote mate van vrijheid geniet, over de rechtszekerheid spreekt, alsof dit een quaestieuze zaak zou zijn op onze eilanden. De heer Braam kan in eigen kringen schrijven en spreken wat hem goeddunkt. Hij kan de Regering aanvallen zoals hij wil, want de Regering heeft eerbied voor het vrije woord. Als men wil suggereren, dat er in de Antillen met de rechtszekerheid iets niet in de haak is, dat men dit dan met feiten aantone. Men zij toch voorzichtig, omdat de goede naam der Antillen er mede op het spel staat.

Bij de reorganisatie der Politie heeft de Regering gemeend de vergoeding voor geneeskundige hulp gelijk te moeten maken aan die van alle andere ambtenaren. Het personeel van de Vreemdelingendienst heeft inderdaad de helpende hand aan de Verkeerspolitie gereikt.

Voor wat de Kinderbescherming betreft, wordt onderzocht of het personeel uitbreiding behoeft. Over het Landsburgerschap zijn moeilijkheden gerezen. Maar deze kunnen opgelost worden. Het moment daarvoor ligt veel juister na de aanvaarding van het Statuut.

De Regering acht de Burgerlijke Defensie van groot belang. De civiele bevolking kan immers niet aan haar lot worden overgelaten in de gevallen waarin voorzieningen nodig zijn.

Ter beantwoording van de vragen van de heer Bartels Daal zei spreker, dat inzake een inschakeling van Antillianen in de defensie door de Regering overleg met de Nederlandse Regering wordt gepleegd. Zodra de Regering voldoende is ingelicht, zal zij de Staten daarvan op de hoogte stellen.

Belangen van Aruba

Naar aanleiding van hetgeen de heer Henny Eman in zijn algemene beschouwingen had gezegd, verklaarde spreker dat het hem genoegen deed uit de mond van het oudste lid van het Staten-college te vernemen, dat naar zijn oordeel het Statuut de belangen van Aruba niet in de weg staat. Het is inderdaad zo, dat de verlangens van Aruba via het statuut kunnen verwezenlijkt worden. Beter gezegd nog: het Statuut schept die mogelijkheden.

Tot de heer Vlaun zeide de Voorzitter van de Regeringsraad, dat hij niets terugnam van hetgeen hij gezegd had omtrent het vliegveld van St. Eustatius. Hij bleef van mening dat dit Bovenwinds eiland over een goed geoutilleerd vliegveld moet kunnen beschikken.

De kwestie van het spaans op de scholen is een zeer moeilijk probleem. Spreker zelf zeide liever een lans te willen breken voor de studie der streektalen.

Nadat de spreker de heer Voges voor zijn woorden van waardering en zijn raadgevingen had bedankt, gaf hij nog eens een algemeen overzicht van wat de Regering in de voorbije periode zoal verwezenlijkt heeft. Hij zeide dat de Regering liever was ingegaan op een breed opgezet debat over haar beleid. Daar dit zo goed als niet was geschied, wilde de heer Gomez zelf nog eens de moeilijkheden schetsen, die de Regering bij de verwezenlijking van haar program moest overwinnen.

Beleid in vogelvlucht

Zo was de tot stand brenging van de nieuwe rechtsorde in samenwerking met de andere rijksdelen geen gemakkelijke zaak. Spreker zeide het Ontwerp-Statuut reeds in de komende week aan de goedkeuring der Staten te kunnen voorleggen.

Ook aan de uitbouw der eilandelijke autonomie alsmede aan het overleg in verband met de werkzaamheden van de Rapportage Commissie heeft de Regering heel wat arbeid moeten besteden. Spreker memoreerde de voorstellen, gedaan inzake de Landsadministratie, de Politie, de Administratie van Financiën, de Inspectie der Belastingen, de Radio Dienst (die een batig saldo had), de Luchtvaart, het Gevangeniswezen, de Statistiekdienst, de Meteorologische Dienst, de Inspectie van de Volksgezondheid. Al deze diensten moesten omgezet worden in verband met de overdracht van bevoegdheden aan de eilanden.

De Staten zijn omstandig op de hoogte gesteld inzake het plan-Mourick Broekman. Spreker toonde zich in dezen aan enkele voorbeelden aan. Hij zeide de zekerheid te willen hebben dat men nooit meer zegt, dat de Regering niets gedaan heeft. Men mag haar geen behoudzucht verwijten. Zij is naar de mening van velen zelfs te ver gegaan met de overdracht van bevoegdheden.

Spreker wees op de vernieuwing in het economisch beleid en het nieuwe inzicht betreffende de sociale voorzieningen.

De Regering heeft bewust het accent verlegd naar een dynamische politiek van kapitaalsinvestering en industrialisatie als basis voor een welvaartszorg op lange termijn. Er was moed voor nodig om een schip als de „Antillia" te laten bouwen zonder een lening af te sluiten. Het was een bewijs voor de dynamische economische politiek der Regering. Ook de buitendistricten zullen wat de industrailisatie betreft delen in de voordelen van deze politiek.

Door de Industriebegunstigingswet is de mogelijk geschapen open depots te houden.

De Regering voert een sociaal beleid in overeenstemming met het financieel vermogen van het land. Haar maatregelen zullen zodanig zijn, dat ook bij een eventuele teruggang der conjunctuur deze sociale voorzieningen ongerept in stand zullen kunnen blijven.

Gelukkig het land, aldus mr Da Costa Gomez, waar hervormingen kunnen plaats vinden in rustige bedachtzaamheid.

Financiën

Landsminister Plantz, een vraag van de heer Morkos beantwoordend of het bepaalde bij art. 80 dit jaar nog zal worden uitgevoerd, zeide dat het eerste lid reeds uitgevoerd was. M.a.w. dat de Regering reeds bij besluit bepaald heeft welke bedragen door Curaçao en welke door Aruba moeten worden opgebracht. Een landsbesluit regelende de verhouding tussen deze eilanden, zal nog volgen.

Spreker zeide thans niet te willen spreken over een wijziging van de tarieven voor de invoerrechten. Deze aangelegenheid is immers afhankelijk van bepaalde internationale overeenkomsten.

Een Verordening op het Uit- en Doorvoer zal binnenkort worden ingediend.

(Vervolg zie pag. 6)

GOMEZ
......rechtszekerheid......

Hotel „El Curacao" dringend nodig voor uitbouw tourisme

Nederhorst: „Ik wil de exploitatie-cijfers zien"

Willemstad. — In de feeëriek verlichte tuin van de sociëteit Chobolobo is gisteravond een bijeenkomst gehouden van handelaren en geïnteresseerden in het hotel "El Curaçao". Vele toekomstige aandeelhouders hebben gevolg gegeven aan de oproepen van de Kamer van Koophandel, de Vereniging van Handelaren en het Toeristenbureau, en de sociëteit bleek tegen half negen druk bezet. De heer Ciro D. Kroon viel de eer te beurt de avond te openen. De Gedeputeerde heette alle aanwezigen van harte welkom en betuigde er zijn dank voor, dat zovelen aan de uitnodiging gevolg hadden gegeven.

„Door Uw aanwezigheid, geeft U blijk van Uw overtuiging, dat het hier gaat om een probleem, dat sinds jaren naar een oplossing schreeuwt; en dat U bereid bent ook Uw steentje bij te dragen om dit probleem op te lossen"

Spreker bracht ook aan de Kamer van Koophandel en de Vereniging voor de Handel, welke instellingen mede hebben geholpen om deze avond te organiseren, namens het „Petit Comité" zijn welgemeende dank.

De heer Kroon verklaarde, dat het in zijn bedoeling ligt een uiteenzetting te geven van de ambtelijke voorbetelproject.

Reeds onmiddellijk nadat de zorg voor het bevorderen van het tourisme, aan het Eilandgebied werd overgedragen, heeft het Bestuurscollege zich ernstig beraden over de stappen die genomen moesten worden om deze zorg daadwerkelijk en met kracht aan te pakken.

Uitgaande van de overtuiging, dat de touristenindustrie als een belangrijke bron van inkomsten in het economisch bestel van de Antillen moet worden gezien en dat krachtige bevordering daarvan een versteviging van de economische basis betekent, heeft het Bestuurscollege besloten de heer Kroon te machtigen om dit probleem en alles wat er aan vastkleeft, krachtig ter hand te nemen en met concrete voorstellen te komen.

Onmiddellijk daarna heeft de heer Kroon, onder zijn voorzitterschap een kleine commissie benoemd, bestaande uit de Heren N. Chumaceiro, Dr. Ir. P. Cohen Henriquez, Ir. de Kiewit en Ph. Evertsz.

Dit „Petit Cometé", zoals het in de wandeling wordt genoemd, kwam weldra tot de conclusie, dat wil men daadwerkelijk iets doen om het tourisme te bevorderen dat in de allereerste plaats moet zijn, dat Curaçae de beschikking dient te hebben over een fist class-hotel.

Er is in het verleden zoveel geschreven en gesproken over bevordering van het tourisme en over hotelbouw op Curaçao, dat men eindelijk eens de knoop moest doorhakken, of liever gezegd de vicieuze cirkel moest breken, op die plaats waar men in staat is om de talrijke problemen daar omheen beter te kunnen overzien.

„Wij waren en zijn er nog steeds van overtuigd dat wij allen met het bouwen van een hotel er niet zijn. Maar zoals ik reeds heb gezegd, de cirkel kan ons inziens slechts gebroken worden met een modern hotel, want met zo'n hotel zijn wij ervan overtuigd, mensen te kunnen krijgen en dan hebben wij materiaal om diverse attracties rendabel te maken.

Ik noem slechts sight-seeing, de zeilen motorbootsport, de vissport, en nog ettelijke andere recreatie-mogelijkheden die wij de tourist kunnen bieden, en die alsdan rendabel ontwikkeld kunnen worden.

Met deze overtuiging voor ogen, heeft het „Petit Comité" dan ook besloten om „top priority" te geven aan de voorbereiding van de totstandkoming van een first class hotel."

Aangezien het Petit Comité hier ter plaatse niet over hoteldeskundigen beschikt en naar sprekers mening alleen een deskundig en degelijk voorbereid plan kans van slagen heeft, heeft het comité zich in Juni 1953 gewend tot de Intercontinental Hotel Corps, dat zich bereid heeft verklaard om tegen een redelijke vergoeding een deskundig onderzoek in te stellen en schetsplannen te maken.

In overleg met de Raad heeft het Bestuurcollege besloten om de daarvoor benodigde gelden beschikbaar te stellen, ten laste van een begrotingspost „Bestudering van projecten ter verbreding van onze economische basis".

In November 1953 heeft de Intercontinental Hotel Corps een gedocumenteerd rapport met schetsplannen overgelegd, waarin het nu bekende Waterfortplan, als de meest voor de hand liggende en het meest economisch uitvoerbare plan werd aanbevolen.

Belangrijk is dat deze Hotelmaatschappij zich reeds toen in principe, doch thans definitief, bereid heeft verklaard om dit hotel op Curaçao te „runnen" en het derhalve op te nemen in hun hotelgroep.

Dit feit op zichzelf is reeds een waarborg voor succes, want zoals bekend, beheert de Intercontinental Hotel Corp. de volgende hotels:

Reforma — in Mexico City — met 222 kamers,
Victoria plaza — in Montevideo — met 358 kamers,
Princess — in Bermuda — met 179 kamers,
Grande — in Belen — met 80 kamers,
Carrera — in Santiago — met 360 kamers,
Del Prado — in Barranquilla — met 222 kamers,
Tamanaco — in Caracas — met 405 kamers,
Tequendana — in Bogota — met 388 kamers,
Del Lago — in Maracaibo — met 140 kamers,
Capri — in Sao Paulo — met 600 kamers,

terwijl deze maatschappijen nog bezig is met contracten voor de „management" van hotels in Saoedi Arabia, Londen, Parijs, Rome, Buenos Aires en Duitsland.

De plannen zijn door het „Petit Comité" bekeken en de volgende stap moet zijn de financiering van het project ter hand te nemen. Terwijl het comité bezig was met het uitwerken van een plan voor plaatselijke financiering, waarbij het is uitgegaan van samenwerking tussen overheid en particulieren om tot een verantwoord geheel te geraken, heeft het project vooral van particuliere Amerikaanse zijde veel belangstelling ondervonden.

Vooral na de inwerkingtreding van de z.g. industrie Begunstigings Landsverordening is deze belangstelling groter geworden.

Het Bestuurscollege heeft toen gemeend aan de hand van de bestaande „working paper" waarin de verschillende condities in verband met de cassinovergunning door de Landsregering is gesteld op basis waarvan het Petitcomité gemachtigd is men eventuele gegadigden te onderhandelen, een nieuwe nota gemaakt, waarin bovendien de verschillende andere faciliteiten, zoals het [illegible] worden opgenomen.

Alhoewel de overheid er belang bij heeft dat het hotel er komt. — en zo spoedig mogelijk — is het vanzelfsprekend, dat in de eerste plaats de voorkeur wordt gegeven aan locale financiering.

Het is daarom dat het comité besloten heeft om een optie te geven aan de locale groep om binnen de kortst mogelijke tijd het benodigd kapitaal bijeen te brengen."

Het is spreker opgevallen, bij onderhandelingen met Amerikaanse financiers, dat zij verstomd staan dat de Handel in Curaçao zelf niet eerder heeft besloten om het project ter hand te nemen.

Indien wij zelf geen voldoende vertrouwen stellen in de toekomst van ons eiland door te investeren in een gezond project met het doel onze economische basis te verstevigen, dan kunnen wij evengoed de deuren sluiten," concludeerde de Gedeputeerde.

Toen Miami en Miami Beach volkomen onbekend waren in het touristenverkeer bezat het eiland Curaçao, al was dit dan ook indirect als bunkerhaven, reeds een naam als touristenoord. De lage havenkosten en bunkerprijzen trokken de schepen en de lage invoerrechten bleken een attractie te zijn voor de passagiers, die heden ten dage nog in de „season" komen daar zij verschillende goederen hier veel goedkoper dunnen krijgen dan in andere landen.

Spreker vroeg zich af hoe lang dit nog kan duren? Hoelang blijft Curaçao nog „The shopping center of the Caribbean?" Zijn wij niet bezig wissels te trekken op een bankrekening waarvan wij het saldo niet weten? Indien wij verder niets doen dan zullen wij nog eens tot de pijnlijke ontdekking komen, dat wij wissels trekken op een overdrawed account.

(Vervolg zie pag. 2.)

Na de studie......

Index cijfer bij de C.P.I.M. gedaald

Emmastad. — Naar wij vernemen heeft de C.P.I.M., in samenwerking met de Employé's Advies Commissie, kortgeleden opnieuw een nauwkeurig onderzoek ingesteld naar de kosten van het levensonderhoud van haar employé's gedurende het eerste halfjaar 1954. Vroeger vonden deze onderzoeken om de drie maanden plaats, waarna de duurtetoeslagen werden gewijzigd. Maar onlangs werd, in overleg met de Adviescommissie, besloten in verband met het feit dat de fluctuaties in het prijspeil op Curaçao thans zo gering zijn geworden, een wijziging in te voeren in de wijze van uitbetaling van de duurtetoeslagen, onder handhaving evenwel van de driemaandelijkse vaststelling van het indexcijfer.

In het vervolg zal dus eventuele herziening van het duurtetoeslag plaatsvinden op 1 Januari en 1 Juli van elk jaar. Tussentijds, op 1 April en 1 October, zal alleen dan de duurtetoeslagen worden herzien indien het uit de prijzencontrole berekende percentages meer dan 1% afwijkt van dat hetwelk werd gevonden bij de vorige controle. Bedraagt dit verschil 1% of minder, dan zal het worden verrekend met het percentage dat zal gelden voor het volgende kwartaal, aldus deelde de directie onlangs de employé's per circulaire mede. Uitgegaan wordt van het principe dat noch de maatschappij noch de employé's van deze regeling enig voor- of nadeel zullen hebben.

Voorts vernemen wij dat uit het laatst gehouden onderzoek is gebleken dat gedurende de periode 1 Januari t/m 30 Juni het indexcijfer een daling heeft ondergaan van 122,9 tot 122,2 voor de locale employé's en van 122,3 tot 121,8 voor de Europese uitgezonden employé's. Met ingang van 1 Juli 1954 bedraagt derhalve de duurtetoeslagen respectievelijk 22,2% en 21,8% van de basis salarissen.

De aardverschuiving in Colombia

32 slachtoffers geborgen

Bogota. — Uit Bogota wordt vernomen dat gisteren in het begin van de middag 32 lijken van slachtoffers van de aardverschuiving nabij Medellin in Colombia zijn geborgen. Men heeft goede hoop dat het aantal slachtoffers uiteindelijk niet veel groter zal blijken te zijn. Er zijn veertig gewonden in hospitalen opgenomen.

Zesde Tour-etappe voor Forlini

Brest. — De zesde etappe van de Tour de France van St. Briaux naar Brest over 179 km is gewonnen door Forlini (Frans Regionaal) in 4 uur 55 min. 9 seconden. Tweede werd Koblet, derde Kuebler, vierde Schaer, vijfde Debruyne, negende Bonet, twintigste Faanhof, eenentwintigste Van Breenen, eenendertigste Wim van Est, zevenendertigste Wagtmans.

In het algemeen klassement is Bobet (Frankrijk) eerste met 33 uur 12 min. 51 seconden; tweede Koblet (Zwitserland) met 33 uur 13 min. 08 seconden; derde Acher (Zwitserland) met 33 uur 13 min. 50 seconden; vierde Kuebler (Zwitserland) met 33.18 min. 49 seconden en vijfde Desmet (België) met 33 uur 20 min. 27 seconden.

De „Suikerprijs" van de zesde etappe van de Tour de France was voor de Belg Desmet; de premie voor de renner met de meeste pech voor Bouvert van de Franse West-ploeg. In het puntenklassement is de stand na de zesde ronde: 1e de Zwitser Kuebler met 51 punten; 2e de Zwitser Koblet; 3e de Zwitser Schaer. De Nederlander Wim van Est is 5e met 97 punten en Woutje Wagtmans is 10e met 133 punten.

In het ploegenklassement van de zesde etappe leidt Zwitserland voor België. Nederland was 8e.

In het algemeen ploegenklassement na de zesde etappe leidt Zwitserland voor Frankrijk en België, met Nederland op de vierde plaats.

De Nederlandse ploegleider Pellenaars kreeg eergisteravond in St. Brieux een telegram dat hem veel plezier deed. Het was afkomstig van de K.N.W.U. en de inhoud was: „Leven met jullie prachtige prestaties mee stop houdt goede moed ondertekening bestuur en sportcommissie KNWU".

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR		GELE TRUI
1e etappe:	Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe:	Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe:	Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe:	Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe:	Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe:	Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)

Quatorze Juillet

Val van Bastille feestelijk herdacht

Parijs. — Duizenden Parijzenaars (en Parisiennes) hebben de afgelopen nacht dansende in de straten en de stegen van de stad doorgebracht. Vanmorgen in alle vroegte verzamelden zij zich voor de traditionele mars naar de plek waar eens de Bastille stond. De president van de republiek, René Coty, sloeg de voorbijtrekkenden gade en vierde het feest van de 165e herdenking van de val van de Bastille dapper mee. Ook vanavond zal er overal in Parijs gedanst worden.

Een communistische demonstratie in het Oostelijk deel van Parijs was door de autoriteiten verboden. De tot nu toe ontvangen berichten maken geen melding van relletjes.

Osullivan auteur van document „H"

Melbourne. — Fergan Osullivan, voormalig secretaris voor de pers van de leider van de Australische Labour partij, Dr. Herbert Evatt heeft toegegeven dat hij de auteur was van het document „H", een van de papieren, die Wladimir Petrov wegnam van de Russische ambassade te Canberra.

De toestand in Costa Rica

Geen troubles met Nicaragua

San José. — President Figueres van Costa Rica was gisteren getuige van een betoging van aanhankelijkheid door alle militaire chefs van Costa Rica. In een onderhoud met A.F.P. ontkende de president, dat er grote spanning bestaat tussen Nicaragua en Costa Rica. Hij weigerde elke verklaring inzake de diplomatieke betrekkingen tussen deze landen, welke aangelegenheid volgens hem normaal geschiedt door middel van kanselarijen. Hij zei, dat er thans geen revolutie gevreesd hoefde te worden.

Zoals bekend, is de regering van Nicaragua niet geheel voldaan over het antwoord van Costa Rica op haar nota, waarin verzocht werd maatregelen te nemen tegen zekere persoonlijkheden, die schuldig geacht worden aan een aanslag tegen de president van Nicaragua, Somoza.

Verkiezingen voor Werknemersraad

Emmastad. — Grote plakkaten, die met rode kop-letters vermelden dat de verkiezingen voor de leden van de Werknemersraad der C.P.I.M., sieren de fabrieksterreinen, clubgebouwen, eetzalen in Emmastad. De aandacht van alle werknemers van de C.P.I.M. wordt gevestigd op het feit, dat de verkiezingen voor een nieuwe Werknemersraad op komst zijn. Het verkiezingsprogramma luidt als volgt; 29 Juli a.s. bekendmaking voorlopige candidatenlijst, 30 Juli tot 5 Augustus stellen van candidaten door werknemers. 10 Augustus bekendmaking definitieve candidatenlijst. 23, 24, 25 Augustus verkiezingen. Er is een kiescollege gevormd, die de verkiezingen regelt welke bestaat uit de volgende personen: *Groep 1:* E. A. M. Martina, Voorzitter. T.L. de Windt, Secretaris. C.Y.D. Bernabella. P.P. Offerman, J.I. La Reine, J.A. Toppenberg, J.M. Bakmeijer. D. A. Peterson, J. P. Lieveld. W.C.H. Viejent. (allen leden.) *Groep 2:* G. E. Carrington, F. G. Vieira, F. R. Sulvaran, R.J. Cantillo Llamos, (allen leden.) Het Kiescollege is samengesteld uit werknemers van verschillende districten van het bedrijf.

Recht tot het Hart

— Gehoorzaamheid blijkt meer in kleine dingen dan in grote.

Hotel „El Curacao" een nuttig project

Een man met een voorspellende geest liet tonnen zand langs de kust gooien en schiep Miami Beach.

Florida is hiermede de eerste frontlijn. De tweede die volgde was Cuba en kort daarop de Bermuda's, een paar kleine eilanden in de Atlantische Oceaan. Spreker cijferde, dat Bermuda in de afgelopen twee jaren ongeveer 75.000 touristen per jaar heeft getrokken die ± $ 15 millioen dollar uitgaven.

Jamaica volgde Bermuda op en ook dit eiland had in de afgelopen jaren animeerd te moderniseren en het oude die ook 12 millioen dollar per jaar spendeerden.

Spreker meende niet te moeten uitwijden over de Bahamas, een paar eilandjes die uitsluitend en alleen van tourisme leven.

Voorbeeld Puerto Rico

Een recent voorbeeld hoe tourisme met zijn daaruit voortvloeiende inkomsten kan worden geschapen, geeft het eiland Puerto Rico. Vóór de laatste wereldoorlog stond dit eiland practisch niet op de „touristmap".

Met gelden opgepot uit de Amerikaanse invoerrechten en accijnzen op suiker en rum, werd aan het einde van de oorlog de „Puerto Rico Development Corporation" opgericht, die met zijn thans beroemde „Operation Bootstrap" begon. Als eerste daad bouwde deze ontwikkelingsmaatschappij het 300 kamers Caribe Hilton Hotel in San Juan ($ 7 millioen). Doch het hotel was succes en toonde na negen maanden reeds een dikke winst. De bestaande ouderwetse hotels, die net als onze huidige hotels op Curaçao een vrij kwijnend bestaan leidden, werden genimeerd te moderniseren en het oude „Condado Beach Hotel" b.v. bouwde een nieuwe vleugel met 100 kamers, kostende 1 millioen dollars. Ook nieuwe hotels verrezen uit de grond en momenteel is de touristenindustrie — na de suiker — de belangrijkste bron van inkomsten van dat eiland.

Na Puerto Rico volgde St. Thoms met het Virgin Isle Hotel met circa 200 kamers. Spr. noemde nog Sto. Domingo met zijn mooie Jaragua Hotel en andere kleine ressort hotels en last but not least Haiti, waar, zowel in de stad Port au Prince, als in de bergen de hotels als paddestoelen uit de grond rezen. Onnodig op te merken dat met de toeneming van de hotels en de touristen, ook de bestaansmogelijkheden van vele andere bedrijven vergroot worden.

Winkelzaken, taxibedrijven, sightseeing, botenverhuurinrichtingen, restaurants enz., trekken ongetwijfeld profijt, meende spreker.

De ketting van hotels op de andere Caraibische eilanden, met uitzondering van Barbados, zette zich niet voort met het gevolg, dat deze eilanden zich een belangrijk stuk welvaart door de neus zagen boren.

Geluk

Curaçao heeft vergeleken met de andere eilanden nog geluk, niettegenstaande het geen moderne hotels bezit. Zijn faam als bunkerhaven en shopping center heeft ons eiland nog behouden, doch deze faam is nog niet genoeg om de meer en meer door de lucht reizende touristen te trekken.

Komen deze mensen hier aan, dan krijgen ze niet die accomodaties waarop zij menen aanspraak te kunnen maken, terwijl ook de entertaining van deze mensen nog in haar kinderschoenen staat.

De potentiele markt van de touristenindustrie is nog enorm en ook Curaçao moet van dit potentieel genieten.

Het is om deze reden, dat het petit-comité alle handen uit de mouwen gestoken heeft om deze industrie als het ware bij de horens te vatten.

„Ik ben zeer verheugd," vervolgde de heer Kroon, „dat verschillende ingezetenen van Curaçao met ons medeleven en om deze reden veel van hun tijd willen offeren om het hotelplan te helpen materialiseren."

Het is te gek dat Curaçao slechts ± 15.000 logeergasten per jaar heeft, waarvan er nota bene maar ruim 12.000 in hotels logeren. Zien wij de bezettingspercentages van deze hotels, die gemiddeld nog geen 40% halen, dan moeten wij ons toch realiseren dat de fout bij ons schuilt.

Er zijn volgens een rapport van de Miami Universiteit 11.700 hotelkamers in de Caribbean die 22.740 gasten kunnen accomoderen. Cuba bezit hiervan de helft en het kleine Nassau (Bahama Eilanden) 13%. Curaçao heeft amper 2½%, maar geen up to date bedrijf. Het is om deze reden, dat wij met onze tijd mee moeten gaan om ook een stuk van de taart van het touristenverkeer in de Caribbean te krijgen, dat eventjes jaarlijks 40 millioen dollars opbrengt.

De Curaçaose overheid is zich bewust van haar taak en heeft volledige medewerking en steun aan het project gegarandeerd, zoals U heeft kunnen lezen in het U toegezonden brochures.

Op U komt het dus aan, en gezien de medewerking, die het comite voor de financiering tot dusver heeft ondervonden ben ik ervan overtuigd dat wij er zullen komen.

Rest mij nog alvorens te eindigen, op deze plaats mijn dank uit te brengen aan de leden van het „Petit Comite" die geheel belangloos met mij samen hebben gewerkt om dit plan te verwezenlijken, aldus besloot de Gedeputeerde C.D. Kroon zijn uiteenzetting over het hotelplan Hierna nam financiële programma nader toe te Norman Chumaceiro het woord, teneinde het financiële programma nader toe te lichten. Allereerst maakte de heer Kroon nog bekend, dat a.s. Donderdagmorgen om 11 uur eenieder het Waterfort kan bezien. Het petit-comité is aanwezig om de belangstellenden rond te leiden. De heer Chumaceiro begon zijn uiteenzetting met te beklemtonen, dat ofschoon hij met al zijn energie werkt aan het slagen van dit plan, er geen persoonlijke noch andere belangen mee gemoeid zijn. Spreker zeide niet op te treden als agent van de I.H.C. of als leverancier van bouwmaterialen. Hij was dankbaar voor de ondervonden steun. „Men zegt", aldus de heer Chumaceiro, „dat ik op Mendez-France lijk. Die heeft ook een tijdslimiet gesteld, ik ook". Voor 18 Juli wil spr. het gehele benodigde bedrag bij elkaar hebben. Noemt mij maar gerust Mendes-Chumaceiro. Spreker gaf vervolgens een exposé hoe men aan het idee komt het Waterfort te nemen voor het hotel en besprak de financiering. (De „Amigoe" publiceerde hieromtrent reeds het een en ander), evenals de kwestie van de package-tours. Wanneer Curaçao geen behoorlijk hotel heeft, willen de diverse transportmaatschappijen geen later op Curaçao vertoefden wezen gere tarieven voor Curaçao geven. Spreker vertelde, dat zijn voorkeur vroeger geheel uitging naar het afbouwen van het Stuyvesanthotel, of van een hotel op de Arraratberg. Na vele bestuderingen door de deskundigen van de I.H.C. bleek dat de berg Arrarat bepaalde nadelen had. De heer Salerno, deskundige van de L.H.C. heeft tijdens zijn verblijf hier ook een kijkje genomen in het Waterfort naar aanleiding van de toen geopperde inrichting van het fort tot een winkelcentrum, waartegen de handel zoveel bezwaren maakte.

Toen het Arrarat-plan te duur bleek, kwam de heer Salerno met het lumineuze idee het Waterfort om te bouwen. En vele Amerikanen, die ladeze plaats aan voor een hotel. De heer Chumaceiro behandelde vervolgens de financiering van de hotelbouw, (ook hierover berichtte de „Amigoe" reeds uitvoerig.) De verschillende op Curaçao vertegenwoordigde Nederlandse maatschappijen zijn aangeschreven om ook hun steentje bij te dragen aan de benodigde Fls. 800.000.— Spreker verklaarde zich bereid dat, wanneer hij in Augustus voor een maand naar Nederland gaat, deze maatschappijen een bezoek te brengen om over deze kwestie te praten, indien dit nodig wordt geacht.

Waar zijn de exploitatiecijfers?

Hierna kregen de aanwezigen gelegenheid vragen te stellen. Verschillende toekomstige aandeelhouders bleken daarvan gebruik te willen maken. Als eerste stond op de heer **Leen Nederhorst,** die veel twijfels had omtrent de financiering en het bedrag dat de I.H.C. vraagt. Want die werkt ook niet voor niets.

Hoe is een gezonde exploitatie mogelijk wanneer 50 of 60% van de kamers maar bezet zijn? Wat voor huur vraagt het Gouvernement voor de gronden? De heer Nederhorst beklemtoonde zich persoonlijk niet ongerust te maken over zijn geld, maar meende dat er mensen zijn die aandelen kopen met de bedoeling er winst van te zien. De heer Nederhorst was getroffen door het betoog der sprekers en zegde zijn volle medewerking toe. Maar hij meende dat wanneer men het zakelijk goed wil doen, het petit-comité met zakelijke cijfers moet komen.

Dr. H. Maal vertelde dat het hem is opgevallen dat het Waterfort iets meer landinwaarts gelegen is, dan het Riffort. Waarom het hotel niet in het Riffort gebouwd? Spreker wees ook op de instortende muren van het Riffort en sprak de vrees uit, dat wanneer het hotel in het Waterfort verrijst, de muren van het Riffort het niet lang meer houden. Laat men ook hieraan aandacht besteden. Het spatprobleem sneed Dr. Maal ook aan. Dit moet eerst verholpen worden voordat men met het hotel begint. De steiger in de havenmonding bij de brug biedt eveneens een troosteloze aanblik.

Achter in de (open) zaal stond hierna iemand op die de vraag te berde bracht wat er gebeurt indien er oorlog komt. De heer Evertsz, van het Toeristenbureau vroeg namens een aanwezige wie toegang hebben tot het in het hotel te bouwen casino.

De heer Chumaceiro, de sprekers beantwoordend, zeide dat hij reeds enkele cijfers, zoals de heer Nederhorst deze wenst te horen, heeft genoemd. Deze cijfers echter zijn uit het rapport Salerno. De door het Gouvernement gevraagde huur van de grond bedraagt fls. 44.000.— per jaar, doch de heer Chumaceiro meende dat hier nog over valt te praten. De cijfers van het financieel beleid had de heer Chumaceiro nog niet naar voren willen brengen, want deze zijn nog niet vaststaand genoeg. Een diepere bestudering daarvan is noodzakelijk. Aan de hand van de cijfers, waarover men nu de beschikking heeft, wilde de heer Chumaceiro nog geen aandelen verkopen. De heer Nederhorst echter ziet gaarne dat de papieren en cijfers hem worden toegezonden. Hij bekijkt het hele geval zakelijk, niet voor hem zelf maar voor mensen die financieel geïnteresseerd zijn en winst willen maken.

De vraag, betreffende het casino beantwoordde de heer Evertsz zelf, daar deze beter op de hoogte is van de verordening.

Niet iedereen heeft toegang tot het casino. Het is bedoeld voor de vreemdeling. En wellicht niet eens voor de mensen van Curaçao.

De vraag, wat er gebeurd indien oorlog uitbreekt kon de heer Chumaceiro ook beantwoorden. Hij meende de namelijk, dat wanneer er oorlog uitbreekt, volgens de beweringen van Commandeur Bos, het waarschijnlijk is dat militairen in het hotel komen. Wanneer dit gebeurt is het hotel zeker een succes, meende de spreker, hiermede de lachers op zijn hand halend. Echter is het Waterfort strategisch niet zo belangrijk meer.

De vraag van Dr. Maal beantwoordde de Gedep. Kroon, die opmerkte dat het Bestuurscollege eerst de uitslag van het Waterkundig Laboratorium in Nederland wenst af te wachten voordat geld wordt besteed aan de verbetering van de haven. De plannen zijn echter in een vergevorderd stadium, aldus de heer Kroon, waarop Dr. Maal onder hilariteit voorstelde bij de steiger een bordje te plaatsen met het opschrift: „Dit is in studie", zodat onze tweede generatie het misschien kan afmaken.

Dr. Maal merkte verder op dat meerdere plaatsen in de stad dringend dienen te worden bezien, o.a. Fleur de Marie, en hij meende te mogen beklemtonen dat eerst voor de bouw van het hotel de haven verbeterd dient te worden. De heer Chumaceiro antwoordde dat het Riffort een zeer ongunstige plaats is voor een hotel daar de centrale van de OGEM daar in de nabijheid ligt. De heer Chumaceiro zeide tot slot dat de verschillende vragen hem uit het hart gegrepen waren en hij hoopte dat de heer C.D. Kroon aandachtig heeft zitten meeluisteren. Spreker verwachtte dat eenieder hier aanwezig zal meewerken om het hotelplan te doen verwezenlijken.

Gymnastiek demonstratie

Willemstad. — Een grootste gymnastiek-demonstratie wordt op Zaterdag 24 Juli as. op het voetbalveld nabij Post 6 (Rio Canario) gehouden. De leerlingen van de H. J. A. Schreuderscholen (vanaf het vierde ieerjaar) werken er aan mede. Het festijn duurt van 4 tot 6 uur.

Het is feitelijk eenvoudig

Knap stuk C.P.I.M.-werk bij lossen van 33-tons ketel op lichter

Willemstad. — Gisteren voer het vracht-passagiersschip „Boskoop" van de K.N.S.M., de haven binnen met enkele vreemde obstakels aan dek. Dat dit schip onze haven binnenvaart, ach, hieraan is de bevolking al gewend, de schepen van de K.N.S.M. zijn vaste klant. Het buitengewone van gisteren was echter het „obstakel" dat de „Boskoop" naar hier bracht, n.l. een enorme ketel met een respectabel gewicht van 33 ton.

Aan boord van de „Boskoop" waren wij ooggetuige van de wonderlijke manoeuvres om de ketel van dek op een lichter te plaatsen. En alsof dit nog niet genoeg is, de lichter droeg een treiler, die de ketel ter plaatse zou afleveren.

Een ploeg bootwerkers onder leiding van de heer Mattaar verleende de nodige assitentie om de ketel op de lichter van de C.P.I.M. over te hevelen.

Het was een gewirwar van draden en kabels; bevelen klonken over het dek, de lieren draaiden en kettingen ratelden over het schip. De bootwerkers transpireerden, de sterke kraan van de „Boskoop" hees het zware geval op, de staalkabels, waarmee het gevaarte is vastgesjord, werden losgemaakt en na een half uur werken is men eindelijk zover, dat de lier kan draaien en de tank wordt opgehesen van zijn rustplaats. De zware houten blokken, waarop de tank rustte, vallen krakend in elkaar.

Teamwork

Het samenwerken tussen de voorman en werklieden is perfect, de orders worden direct opgevolgd, elke aanwijzing uitgevoerd. De arbeiders zijn op elkaar ingewerkt. Zij weten, dat wanneer een van hen een bepaald sein geeft, dat zij dit niet moeten negeren.

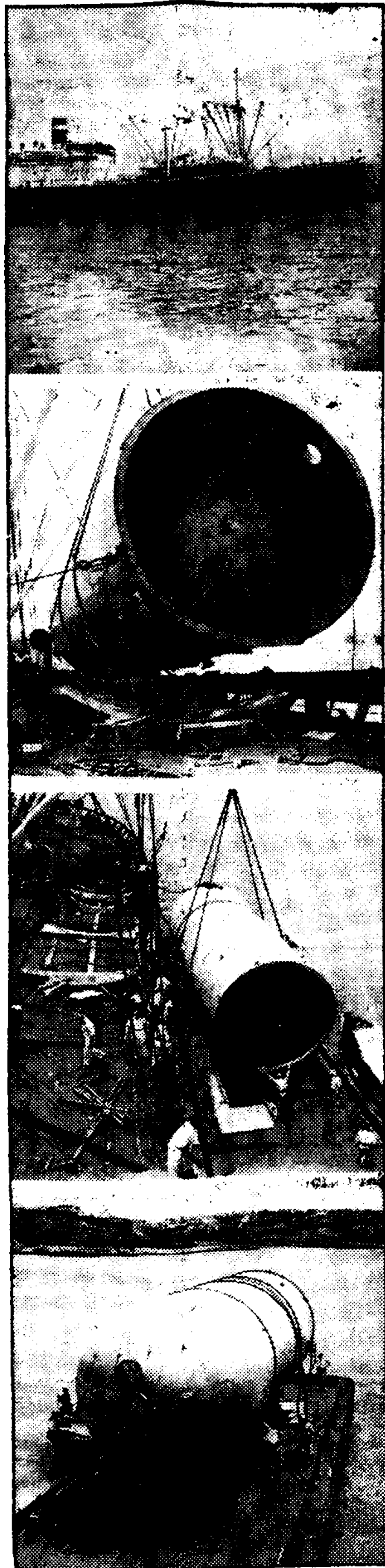
Een misgreep, een verkeerde handeling en het gevaarte kan vallen of zijwaarts zwaaien met alle gevolgen van dien. Het gaat langzaam doch veilig. En toch lag de ketel eerst tegen kwart voor een op de lichter. Voorzichtig had men de laadboom van de „Boskoop" buitenboord laten vieren. Geruime tijd hing de tank aan de stalen trossen boven de lichter, naast een nietig sleepbootje, dat later de lichter naar het Isla-terrein zou slepen. De goede positie moest worden bekeken om de tank te laten zakken. Op de Isla-lichter stond zoals gemeld een sleepwagen met blokken. Wanneer de ketel op de blokken zakt, wordt deze al direct gesteund door de blokken die het gevaarte op zijn plaats houden. Eindelijk lag de lichter er recht onder en zo zakte voorzichtig de tank. De lichter zakte door de zware last, arbeiders van de C.P.I.M. sjorden de ketel vast en kort na een uur pufte het kleine sleepbootje met lichter, waarop de grote rode menie geverfde tank, in de richting van het Isla-terrein.

Inmiddels hadden de matrozen van de „Boskoop" de ankers opgehaald en langzaam draaide het grote schip weer naar de St. Annabaai om vervolgens ligplaats te kiezen aan de Werf. De chef-hofmeester De Vries zorgde daarna voor een uitstekende lunch, die gereserveerd werd in de eetsalon voor de ambtenaren van Douane, Vreemdelingendienst, de employé's van de K.N.S.M. en voor Uw verslaggever.

De goede zorgen van de hofmeesters werden zeer op prijs gesteld. Toen het schip meerde aan de K.N.S.M.-werf stonden reeds velen naar hun relaties te zwaaien, die zojuist uit het (nog) frisse Holland waren gekomen.

De „Boskoop" is gisteravond omstreeks elf uur naar Aruba vertrokken en vaart dan naar Barranquilla. Aan het dek staat namelijk nog een groot gevaarte, een veerpont met extra platte bodem voor de Orinoco-rivier. Deze veerpont is in Europa gemaakt en zal in Venezuela moeten worden overgehesen.

Het werk staat niet stil, kan niet stil staan. Het werk gaat door, onvermoeibaar.

En hier is dan de enorme kolos. De bovenste foto toont ons de „Boskoop" tijdens het binnenvaren van onze haven met de grote tank op het voordek. Kort nadat het schip het anker in het Schottegat had laten vallen, bestormden de stoattroepen van de heer Mattaar het schip en zwermden rond de tank.

Op foto twee zien wij hoe de tank uit de blokken wordt gehesen. Het einde van de tank, links stootte hierbij tegen een luchtverversingskoker, doch door tijdig ingrijpen van de werklieden werd de koker niet beschadigd.

De derde foto laat ons zien hoe de tank op de lichter wordt gezet. Voorzichtig manoeuvreren en waakzaamheid is bij dergelijke karweitjes geboden. Het laatste plaatje toont de lichter met zijn zware last, terwijl deze gestuwd door een sleepboot naar het Isla-terrein vaart. De „Boskoop" licht de ankers en meert dan aan de werf.

MULO EXAMENS

Willemstad. — Voor de M.U.L.O.-examens werden gisteren 20 candidaten geëxamineerd. Voor het A-examen slaagden 18 candidaten, t.w. **Mariana Johanna Theodora Scheick, Wilhelm Scheick, Rolando Francisco Sillé, Edwin Leonard Solomon, Nilda Helena Poulina, Louise Iréne Montagne, Virginia Altagracia Muzo, Carlos Ludwig Osenga, Milagra Helena Parcial, Richard Donald Simon, Emery Victor Solomon, Oswald Aurelio Maria Specht, Selma Maria Presilia, Séfora Beatriz Pijpers, Jacobo Rafael Prins, Leonile Calixta Quandus, Beatrice Grace Riley en Irene Nicolacia Rog.**

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Proficiat

Willemstad. — Naar wij vernemen is de heer John R. Simoons, van Botica Moderna, gselaagd voor het praktizijnsexamen. Dit examen is afgenomen door een commissie bestaande uit de heren Mr. C. A. Pekelharing, Mr. G. Fikkert en Mr. W. R. Boom die als vervanger van de P-G, Mr. J. A. J. Ellis optreedt. Het predicaat voor praktizijn is de heer Simoons, die drie jaar lang heeft gestudeerd „met genoegen" verleend. Twee jaar studeerde de heer Simoons op de rechtsschool, het derde jaar ontving hij les van de heren F. R. Povell, A. P. H. de Haseth Moller en P. A. C. Bondam. Wij wensen de heer Simoons van harte geluk met zijn slagen. Op onze vraag naar de toekomstplannen vertelde de heer Simoons ons, dat hij zich zal blijven wijden aan de Botica. Van harte gefeliciteerd.

EILANDGEBIED CURACAO.

Namens het Bestuurscollege zal op 29 Juli 1954 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 222:

HET BOUWEN VAN EEN 4-KLASSIGE UITBREIDING ALSMEDE EEN UITBREIDING VAN DE BESTAANDE TOILETTEN AAN DE R.K. MEISJESSCHOOL TE GROOT KWARTIER OP CURACAO.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. op het Bestuurskantoor, Bargestraat 63, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 17 Juli 1954 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van *f.* 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding *f.* 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
H. DE KIEWIT

Beroepsspelers uit 't buitenland in het Nederlands Elftal?

Door invoering van premiestelsel en hoofdklasse wil de KNVB de Beroepsvoetbalbond wind uit de zeilen nemen

De voorgeschiedenis van een sensationeel besluit

Het is zeker niet overdreven, als wij zeggen, dat er vorige Zondagavond in de Nederlandse voetbalwereld, altoos een zeer gezapig wereldje, een atoombom is ontploft.

Men wist in dat wereldje, dat er iets broeide en dat er die Zaterdagavond belangrijke punten stonden op de agenda van de bestuursvergadering van de KNVB. Maar er was toch vermoedelijk niemand, die verwachtte of vermoedde Zondagavond plotseling te zullen vernemen, dat het bondsbestuur had besloten aan de Bondsvergadering

Nederlandse Sportbrief

in September plannen voor te leggen om te komen tot betaling van spelers en nog wel met onmiddellijke ingang.

Dat nieuws vaagde al het andere nieuws weg. Ook het besluit, dat volgend jaar een landelijke eerste-klas met dertien clubs, plus drie regionale eerste-klassen met eveneens elk dertien clubs, zullen worden ingesteld, en dat deze vier afdelingen (de „hoofdklasse", gelijk men die nationale eerste-klas gevoeglijk kan noemen, plus de drie eerste-klassen), in 1956 zullen worden teruggebracht tot twaalf clubs elk.

Het was te veel ineens en van dat alles bleef alleen dit hangen, dat de KNVB afstand had gedaan van de tot nu toe te vuur en te zwaard verdedigde amateursbepalingen, althans deze bepalingen dermate ging herzien, dat betaling van spelers in enigerlei vorm mogelijk zou worden.

„Opstand" der Rotterdammers

Wij geloven, dat wij, hetgeen er zich in de loop van de vorige week in dat voetbalwereldje heeft afgespeeld, wel ongeveer kunnen vergelijken met wat er in Guatemala is gebeurd. Want al drong zulks dan niet tot de buitenwereld door, in feite moet er worden gesproken van een opstand onder de Rotterdamse eerste-klassers.

In het begin van de vorige week namelijk werd het de bestuurderen van Sparta, Feyenoord, Excelsior en van het Haagse ADO duidelijk, dat er een zwaard van Damocles boven hun hoofden hing. De jonge Bak van Excelsior tekende een contract voor de Rotterdamse Beroepsvoetbal N.V., de gebroeders Heyster van Hermes-DVS volgden dit voorbeeld, vier spelers van ADO, met Clavan aan het hoofd, eveneens en er werden nog veel meer namen gefluisterd. Wat clubs als Vitesse en Blauw Wit, die zes à acht spelers moesten afstaan aan de „concurrent, die goed wilde betalen", probeerden te verwerken met een gezicht van: „dat deert mij niet, ik ben die knapen gelukkig kwijt!", dat borrelde bij die Rotterdamse eerste-klassers naar de oppervlakte. Zij voelden het voortbestaan van hun club bedreigd en wisten niet meer, wat zij aan hun spelers hadden. Maar wat zij wel wisten, was, dat er zeer duidelijk bij de Nederlandse voetballer in het algemeen een verlangen leeft naar een extraatje, naar een vergoeding voor zijn spel, en zij waren niet zo hovaardig te nemen, dat dit juist met hun spelers niet het geval zou zijn.

Zij staken de hoofden bijeen en vormden een commissie van wat in feite „rebellen" waren. Immers, zij besloten er met de grootste nadruk bij het bondsbestuur op aan te dringen de nodige maatregelen te nemen en de mogelijkheid te scheppen tot betaling van de spelers. Ja, zij waren daarbij bereid de consequenties te aanvaarden, zo het bondsbestuur in zijn afwijzende houding mocht volharden. In dat geval zouden zij zelf die maatregelen nemen!

In een hotelkamer. . . .

En zo gebeurde het, dat deze Rotterdamse commissie hals-over-kop naar Utrecht reisde, waar zij de bondsvoorzitter, ir Hopster, wist te zullen vinden. En daar in Utrecht, in de logeerkamer van een hotel, stelde die commissie haar eisen. Tot goed begrip van de zaak diene, dat van het gehele hoofdbestuur van de KNVB zeker de voorzitter nog het meest toegankelijk was en is voor de eisen van de tijd en voor nieuwe ideeën, die tot verbetering van het voetbalspel kunnen leiden. En al weten wij dat niet zeker, toch zijn wij er van overtuigd, dat ir Hopster de Rotterdamse commissie de nodige bewijzen heeft gevraagd over de zienswijze van het merendeel van de eerste-klassers en dat hij heeft laten doorschemeren, wél de nodige stappen te willen doen, zo mocht blijken, dat de meeste eerste-klassers achter hem zouden staan.

In elk geval zond de commissie de volgende dag ijlboden door het gehele land naar de diverse clubbesturen met het verzoek hun inzichten kenbaar te maken. En inderdaad slaagde zij er op deze wijze in, Zaterdagochtend een lijst op te maken met de namen van het merendeel van de eerste-klassers, waarvan dan weer zeventig procent zich uitsprak voor vergoeding aan de spelers en de overige dertig procent nog enige bedenktijd vroeg. Derhalve stond er niemand afwijzend tegenover. Met die lijst is de commissie naar de bestuursvergadering van de KNVB gegaan. En het is die welsprekende lijst geweest, die tenslotte dat bondsbestuur er van heeft weten te overtuigen, dat het iets moest doen, zo het een volledige revolutie in de bond wilde voorkomen.

Vrees

Aldus kwamen de reeds genoemde besluiten tot stand en het bondsbestuur werd daarbij geleid door vrees. Vrees voor de Beroepsvoetbalbond, vrees voor de eigen clubs en mogelijk ook vrees voor de eigen positie als bestuurslid. Helaas liet het bestuur *niet* de overweging gelden, dat het sinds enige tijd op de verkeerde weg was en dat het hoog tijd werd de bakens te verzetten. Het was alleen vrees, die het bestuur er toe dreef zijn tot nu toe gehuldigde principes op het terrein van het amateurisme te verloochenen. Men zou dan ook de vraag kunnen stellen of dit bestuur zich eigenlijk nog wel kan handhaven en of het niet een voornamere houding zou aannemen, zo het in zijn geheel aftrad en de plaats vrijliet voor mensen uit de bond, die wél de overtuiging hebben, dat het allemaal anders kan en moet.

De thans genomen besluiten hebben geen hechte basis. Over de detaillering moet het bestuur zich nog volledig beraden en het heeft daarvoor nog slechts een week of zes, in een tijd, waarin velen met vacantie gaan. Hoe zal de voorgestelde regeling van betaling er uitzien? Kiest men een vorm van semi-beroepsspel, gelijk men dat kent in Zwitserland en België, waar de spelers een nevenbetrekking moeten hebben om een behoorlijke plaats in de samenleving te kunnen innemen? Zullen alle clubs het recht krijgen de spelers te betalen of alleen maar de eerste-klassers? En hoeveel zullen de clubs mogen betalen? Wat zullen de rechten en plichten zijn van de spelers en van het clubbestuur?

Vele vragen komen al aanstonds naar voren en het is zeker praktisch onmogelijk daarop in luttele weken het passende antwoord te vinden en die antwoorden te bundelen tot een bestuursvoorstel, dat de instemming krijgt van de bondsvergadering. Wel is het bestuur er van doordrongen, dat met de invoering van betaald voetbalspel de spelers, die uit het buitenland naar Nederland terugkeren en ook zij, die reeds een contract met de Beroepsvoetbalbond hebben getekend, onmiddellijk weer als lid van de KNVB moeten worden toegelaten en ook onmiddellijk weer in Nederland moeten kunnen spelen.

Beroepsspelers in het Ned. Elftal

Het is zelfs één van de voorwaarden, die het bestuur verbindt aan zijn voorstel en wie deze voorwaarde goed bekijkt, komt tot de verrassende slotsom. Immers, logisch doorredenerend behoeft straks niets het bondsbestuur er meer van te weerhouden spelers als Wilkes, De Harder, Van der Hart, De Kubber, Vreeken, Rijvers, Timmermans, Roosenburg, Van Geen en nog enkele anderen, die dan ófwel nog verbonden zijn aan een Franse of Italiaanse of Spaanse club ófwel reeds naar Nederland zijn teruggekeerd, een plaats te geven in het Nederlands Elftal. Luxemburg volgt deze methode reeds met een tweetal spelers, die in Frankrijk beroepsspeler zijn en in het algemeen gesproken zullen de clubs van deze spelers zich daartegen moeilijk kunnen verzetten. De mogelijkheid wordt derhalve thans geschapen het elftal van beroepsspelers, dat vorig jaar te Parijs de Franse nationale ploeg versloeg, tot Nederlands Elftal te doen promoveren, zij het dan met enkele wijzigingen, daar onder andere Appel zo juist trainer is geworden van een Zwitserse club.

En waarom zou het bondsbestuur dit niet doen? Want al komt er dan met ingang van September betaald voetbal en volgend jaar een hoofdklasse, het is duidelijk, dat alleen dáárdoor niet onmiddellijk het spelpeil in Nederland dermate zal stijgen, dat de nationale ploeg zich weer zal kunnen meten met de sterkste landen van Europa. Daar is tijd voor nodig, veel tijd, omdat men nodeloos zeker vijf jaren verloren heeft laten gaan, waarin het verschil met het buitenland steeds groter afmetingen is gaan aannemen. Men kan het zelfs zo stellen, dat de KNVB, die opnieuw de grote massa voor zich moet zien te winnen en thans in nog dringender mate, wijl de kosten door de betaling aanzienlijk hoger zullen worden, onmogelijk kan wachten tot al die nieuwe maatregelen zover zijn doorgewerkt en de spelers dermate zijn getraind, dat er weer van een sterk Nederlands Elftal mag worden gesproken. De KNVB wordt min of meer gedwongen ineens toe te slaan en daartoe biedt de verkiezing van de reeds bestaande beroepsspelers in het buitenland een prachtige mogelijkheid, die men eenvoudig niet ongebruikt mag laten!

Beter spel in de West?

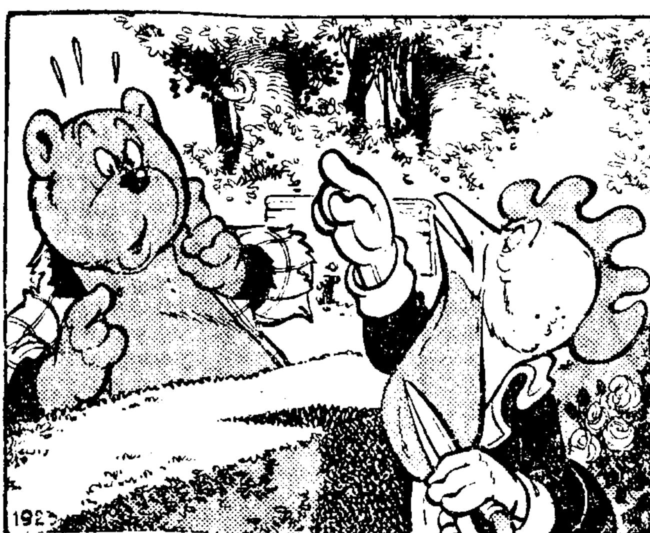
Het is in verband met een en ander eigenlijk wel heel jammer, dat de reis van de Bondsploeg naar de West reeds definitief vaststaat en niet bijvoorbeeld een jaar kan worden uitgesteld. De negentien spelers, die nu werden uitgekozen, komen vermoedelijk in September wel in aanmerking voor een vergoeding in de vorm van een salaris of premies. Volgend jaar zal men dat zeker aan hun prestaties kunnen merken en de besten van hen, dan vermengd met de beste Nederlanders uit het buitenland, zouden ongetwijfeld een veel aantrekkelijker tegenpartij zijn geworden dan de ploeg, die nu komt. Waarbij anderzijds echter wellicht juist de wetenschap, dat er voor hen zeer belangrijke veranderingen op til zijn, de nu uitverkoren spelers zal kunnen inspireren tot beter spel dan wij tot nu toe van hen te zien hebben gekregen!

Hoe het ook zij, over vier jaren zal Nederland stellig weer deelnemen aan de strijd om de wereldtitel, die dan in Zweden wordt gehouden en waar West-Duitsland, dat te Bern op zo sensationele wijze Hongarije in de finale versloeg, zijn titel zal moeten verdedigen. De televisie-uitzendingen uit Zwitserland hebben ditmaal de Nederlandse voetballiefhebbers keer op keer de armoede van het Nederlandse spel onder het oog gebracht, letterlijk en figuurlijk en er zal alom vreugde zijn, dat daarin nu verandering gaat komen. Zeker zal iedereen bereid zijn voor beter spel een hogere toegangsprijs te betalen dan nu voor slecht spel!

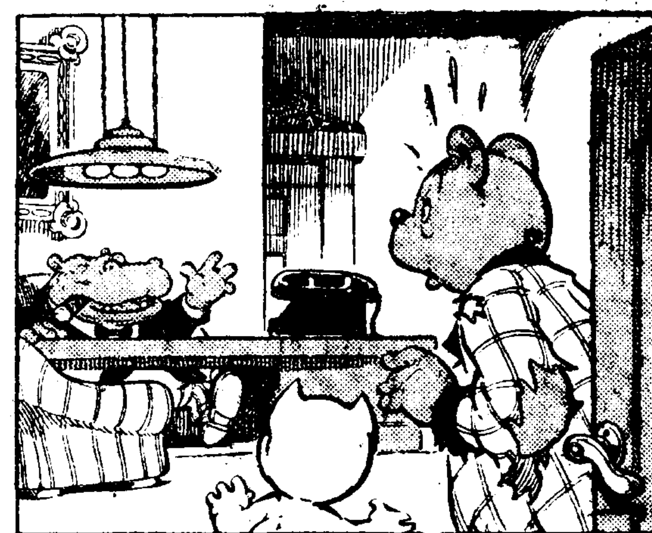
B. M. Schilperoort

Tom Poes en het kunsthars-hart

1822

1922. — Commissaris Bulle Bas en de ambtenaar eerste klasse Dorknoper verlieten eendrachtig Heer Bommel's voortuin.

"Heel treurig!" hoorde men hen mompelen. "Het gaat steeds meer bergafwaarts met de bezittende klasse. Hij zal hier nader van horen!"

Heer Bommel bleef tierend achter. In machteloze woede vertrad hij zijn grasmat onder het schudden van zijn vuisten, doch eindelijk bedaarde hij bij gebrek aan adem.

"Ziet U wel?" zei Tom Poes, "ze deugen niet!" Geen van allen. Zolang ze weten, dat U geld hebt, zijn ze aardig, maar als ze denken dat U arm bent, is het afgelopen!" Laten we nu naar de burgemeester gaan, om te kijken, of hij beter is!"

Heer Bommel trok zijn flarden recht en stapte achter Tom Poes aan de weg op. Hij zweeg en het was duidelijk, dat vele gedachten zijn brein doorkruisten. Maar toen ze in de buurt van het buiten van de Markies de Cantecler kwamen, hield hij de pas in.

De edelman was juist bezig, om persoonlijk de haag te knippen. Hij geloofde in lichaamsbeweging en daarom deed hij dit gaarne zelfs wanneer het mooi weer was en de zon niet te fel scheen.

"Goede morgen, markies!" zei heer Olie op sombere toon.

"Aha, amice!" mompelde de ander. "Zo vroeg op pad?" Toen viel zijn oog op de gerafelde jas en hij liet de tuinschaar zinken. "Parbleu! Van het paard gevallen?" riep hij uit.

"Nee. . eh, nee!" zei heer Ollie en het viel hem moeilijk om zijn rol vol te houden tegen deze voortreffelijke edelman. "Nee." hernam hij na enig slikken. „Ik zit een beetje in de moeilijkheden. Een tijdelijk tekort aan geld, als U begrijpt, wat ik bedoel."

Tussen neus en lippen

Vriendje

De moeder van de 5-jarige Henry Vollgraaf in Johannesburg verheugde zich over de edelmoedigheid van haar zoontje, toen deze na elke maaltijd vroeg, of hij het overgebleven eten mocht meenemen voor zijn arme hongerige vriendje. Maar na een week begon zij toch een beetje nieuwsgierig te worden naar het kameraadje, dat zo'n voorbeeldige eetlust bleek te bezitten. Zij sloop daarom stilletjes haar jongen achterna en ontdekte, dat het vriendje een Kaap-cobra was van meer dan anderhalve meter lengte. Mevrouw Vollgraaf verstijfde eerst van schrik, maar holde daarna weg om haar man te halen. Pa kwam met een dikke knuppel en de slang richtte zich op om hem aan te vallen. De eerste slag was echter raak en Henry's „vriendje" bleef dood liggen.

Geen ongelukken

In Grand Rapids, op één na de grootste stad in Michigan met 176.000 inwoners, is in de laatste twintig jaar nooit een kind het slachtoffer geworden van een verkeersongeluk bij het naar school en naar huis gaan.

Kwaad blijft kwaad

Twee jongens van tien jaar hadden tweemaal in dezelfde winkel in Seminole (Oklahoma) gegapt. Om het weer goed te maken zonden zij bij wijze van terugbetaling twee valse chèques naar de eigenaar.

Ongunstig gelegen

De Chi-Chi-Club in Hayward (Californië) is binnen twee jaar tweemaal afgebrand. De club ligt recht tegenover de brandweer ter plaatse.

Beter laat dan nooit

Een ongetrouwde dame van 70 jaar is per vliegtuig van Philadelphia naar Vancouver vertrokken om met de man te trouwen, die zij 48 jaar geleden van haar vader niet mocht trouwen. Ze zei, dat ze het aanzoek van de eveneens 70-jarige John Edgecombe, dat haar per luchtpost bereikte, onmiddellijk had aangenomen, hoewel zij elkander sinds 1906 niet meer hadden gezien en hij haar alleen nog maar als „een aardige jongen" voor de geest stond. Edgecombe had haar indertijd in Plymouth het hof gemaakt, maar haar rijke papa had er niets van willen weten. De teleurgestelde jonge man emigreerde naar Nieuw-Zeeland, waar hij nu een welgestelde boer is geworden. Het bedroefde meisje, dat Anna Cokes heet, vestigde zich in Amerika en bleef altijd „een beetje boos", omdat Edgecombe haar nooit had laten weten, waar hij gebleven was. Edgecombe nam pas weer contact met haar op, toen hij het vorig jaar in Engeland Anna's broer ontmoette, die hem vertelde, dat zij nog steeds op hem wachtte.

Staatspensioen

Rome. — De Italiaanse regering zal een staatspensioen toekennen aan de 62-jarige Natale Papini wegens het „redden van de Italiaanse vloot" tijdens de eerste wereldoorlog. Papini was vroeger, wat men noemt, een „zware jongen". Hij was specialist in het openbreken van brandkasten. Geholpen door drie medeplichtigen opende hij een safe in het Oostenrijkse consulaat te Zürich en stal daar plannen om de Italiaanse vloot te saboteren, zodra Italië de zijde der geallieerden zou kiezen.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

47)

Hij had een onderwerp gekozen, dat insloeg. De heer Waddington hield er mee op, de geslepenheid van zijn zakenhoofd te bewonderen en keek belangstellend. Zijn ogen werden groter en hij blies een wolk gifgas uit.

„Nee toch!"

George tastte in zijn zak.

„Kijkt u maar!"

„Geef op!" zei meneer Waddington.

Besluiteloos liet George het snoer heen en weer bengelen.

„Ik vind dat ik het aan Molly moet geven," zei hij.

„Je geeft het aan mij," zei meneer Waddington vastberaden. „Ik ben het hoofd van het gezin en nu treed ik als zodanig op. Hoor eens, Pinch. Ik heb 't al veel te lang verdragen, dat ik vertrapt werd onder de ijzeren hak en met schoenen met spijkers in mijn gezicht werd geschopt — je begrijpt me wel. Ik néém 't niet langer. Van nu af zal ik mezelf laten gelden. Van vandaag af zal mijn wil wet zijn, door alle jaren heen, tot mijn vrienden en bloedverwanten zich verzamelen rondom mijn lijkbaar. Geef hier dat halssnoer. Ik wil 't laten opknappen — de parels laten overzetten of zoiets. Of als Molly 't liever heeft, verkoop ik het en krijgt zij de opbrengst. Ze was tóch al van plan om het te verkopen, maar een vrouw laat zich bedotten in de handel. In ieder geval, en 't zij hoe 't zij, geef hier dat halssnoer!"

George gaf 't hem. Hij was onder de indruk. Want Henry Waddington had iets óver zich vanavond, iets autoritairs, dat zwakker zielen dwong, hem alles te geven waar hij om vroeg. Hij sprak en hij deed als een man, wie men enige tijd vlees heeft gevoed.

„Zeg, Pinch," zei meneer Waddington.

„Finch," zei George.

„George," sprak een stem aan de glazen deur.

Zij schrokken beiden, zo plotseling sloeg dat geluid naar binnen. Meneer Waddington gaf zo'n ruk aan zijn sigaar, dat hij die in zijn oog kreeg.

Er stortte zich een springvloed van ontroering over George uit.

„Molly! Ben jij 't?"

„Ja, lieveling. Hier ben ik."

„Wat ben je gauw terug!"

„Ja, ik heb hard voortgemaakt."

„Maar 't lijkt al uren geleden, dat je weg bent gegaan."

„Is 't heus, schat?"

Meneer Waddington was nog niet over de schrik heen.

„Als iemand me gezegd had, dat een dochter van me zo op me af zou komen, om me van achteren aan te blaffen," zei hij op een ruzietoon, „zou ik 't nooit geloofd hebben."

„O, vader! Bent u er ook? Ik zag u niet."

„Zag me niet, zag me niet!" beet meneer Waddington haar toe. „Je schreeuwde me zowat mijn hoofd van mijn romp af, zo dicht stond ik bij je."

„Dan vraag ik excuus," zei Molly toegeeflijk.

„Excuus vragen helpt niet meer," zei meneer Waddington humeurig. „Nu is mijn sigaar kapot — de beste tiencents-sigaar van heel New York."

Hij keek met droeve blik naar het stoffelijk overschot; toen gooide hij dat weg, koos een andere sigaar uit de bovenste buitenzak van zijn jasje en beet er het puntje af.

„Molly, mijn engel," zei George met een trillende stem, „stel je voor, dat je echt weer bij me bent!"

„Ja, Georgie, ja, liefste. En ik wou je iets komen zeggen. Ik geloof, dat er iemand in je daktent zit."

„Wat zeg je?"

„Ik weet zeker, dat ik heb horen praten."

Laten wij het maar bekennen: geen enkel instinct zit zo diep geworteld in de natuur des mans als het respect voor eigendomsrecht — dat wil zeggen: voor eigen eigendomsrecht. Evenals de zachtaardigste hond 'n bloedhond te lijf zal gaan, om zijn eigen achterplaatsje te verdedigen, zo zal de zwakste aller menselijke zwakkelingen zich te weer stellen, als hij wordt aangetast in zijn hoedanigheid van heer des huizes. Op het bericht, dat er iemand in zijn slaapprieel was, sloeg George aan 't zieden van ergernis en verontwaardiging. Hij kreeg de indruk, dat de hele New Yorkse bevolking zijn daktent was gaan beschouwen als openbare vermakelijkheid. Nauwelijks had hij er het ene bosje bezoekers uitgegooid of het andere kwam er voor in de plaats.

Met een kreet stoof hij het dak op, en Molly en haar vader volgden hem op de voet. Molly was bang, dat iemand hem iets zou doen. Henry Waddington was bang, dat niemand hem iets zou doen. Het was voor Henry Herbert Waddington een avond vol zegepraal geweest — hij zou 't niet prettig gevonden hebben, als zo'n avond tam afliep.

„Houd je schietijzer klaar," adviseerde Waddington, zorg dragend, dat hij een flink eind in de achterhoede bleef. „Maar geen vuur geven, voor je het wit van hun ogen ziet."

George bereikte de deur van zijn dakprieel en gaf er een klap tegen, die klonk als een klok.

„Hédaar!" riep hij. Wild draaide hij aan de kruk. „Lieve hemel, hij is op slot!"

Er kwam uit het bovenraampje een bemoedigende stem, door de afstand nog verzacht:

„Goed zo! Toe maar! Mooi zo!"

op de deur had hem in de oren ge-

Het was lord Hunsington. Het gebons klonken als de eerste kanonschoten van een hulpleger. Hij had een gevoel als de meisjes van Leiden, toen zij de riemslagen hoorden van de Watergeuzen, die de stad kwamen ontzetten.

„Zeg, ouwe heer," ging hij voort, „ik weet niet wie je bent, maar laat ons er uit, wil je?"

„George knarsetandde.

„Weet niet wie je bent — dat hóór je te weten! Ik ben George Finch, en die tent is van mij!"

„Hé, George, kerel, ben jij hier? Je spreekt met Hunsington. Doe me even een pleizier en laat ons er uit!"

„Wat doe je daar eigenlijk?"

„Een agent heeft ons hier opgesloten. En zo'n mispunt van een butler had beloofd, dat hij de deur open zou maken, maar toen probeerde hij ons wijs te maken dat hij de sleutel niet vinden kon, en nu heeft hij de benen genomen met al onze beschikbare contanten. Dus wees een kerel, George, vriend, en ik zal je nooit vergeten. Door snel te handelen kun je bovendien het leven redden van mijn dierbare vriendin en nobele gastvrouw, die al een hele tijd de hik heeft en, als ik me niet vergis, op het punt staat, een zenuwtoeval te krijgen."

„Over wie heb je 't?" riep George naar boven.

„Mevrouw Waddington natuurlijk."

„Is mevrouw Waddington daar ook? Bij jou, binnen?" riep George, heel wat levendiger dan te voren.

„Alsjeblieft — niet zo zuinig," antwoordde Hunsington.

George haalde snel en krachtig adem.

„Maar, moeder," sprak hij door het sleutelgat verwijtend het vertrekje in, „dat had ik nooit van u gedacht."

Henry Waddington stiet een ontzettende kreet uit.

„Mijn vrouw! In aanraking met de politie! Achter de tralies! Met een man met zo'n snorretje! Ga opzij! Laat me er bij!"

„Wie was dat?" vroeg lord Hunsington.

„Meneer Waddington," antwoordde George. „En wie was dát?" vroeg hij er achter, toen een gil door de lucht scheurde.

„Mevrouw Waddington. Zeg, George, kerel," ging zijne lordschap met bezorgdheid voort, „wat moet je doen, als een vrouw helemaal blauw wordt en van die borrelende geluidjes maakt?"

Henry Waddington had inmiddels ontdekt, dat hij er niet bij kon, ook al ging George opzij; een man van zijn postuur kon niet door het raampje heen spreken en er een goed figuur bij maken, als hij niet ergens op stond. Hij was dus het dak over gestormd en keerde nu terug met een der heesters in pot onder zijn armen. Door het woeste geflikker van zijn ogen en het feit, dat hij zelfs in deze grootse ogenblikken door was gegaan met trekken aan zijn sigaar, vertoonde hij een treffende gelijkenis met een vuurverslindende draak. Hij plofte de tobbe neer en hees zich er op.

Zo kwam hij vrij netjes ter hoogte van het raampje en was hij in staat, lord Hunsington een duw tegen zijn gezicht te geven — hetgeen wel een nuttige maatregel was. Zijne lordschap wankelde achteruit, zodat de opgewonden echtgenoot de weg vrij kreeg om te staren naar zijn vernederde echtgenote.

„Ha!" sprak Henry Herbert Waddington.

„Ik kan er niets aan doen, Henry — ik zal 't je uitleggen!" riep mevrouw Waddington hem toe.

Meneer Waddington snoof, snorkte.

„Ik kan een zeker respect hebben voor brutaliteit," zei hij, „als ze binnen zekere grenzen blijft, en als er niet te veel van is. Maar als een vrouw de treurige moed heeft, om de levenswandel verdacht te maken van een der kranigste en edelste jongelui, die ooit uit het gulden westen zijn gekomen, en als ik dan voor belangrijke zaken even in New York aanloop, en haar om zo te zeggen van 't politiebureau moet hallen omdat ze kattekwaad uitgehaald of gestolen heeft, en dan nog notabene met zo'n papkereltje met zo'n snorretje, en als ze dan nog de brutaliteit heeft om te beweren dat ze er niets aan kan doen en dat ze 't me wel uit zal leggen. . . ."

Hier zweeg meneer Waddington. Ten eerste moest hij broodnodig ademhalen, en ten tweede wist hij aan zijn zin geen staart te krijgen, die bij de kop paste.

„Maar ik weet gelukkig, hoe 't komt," hervatte meneer Waddington, nadat hij zijn borstholten had bijgevuld. „'t Komt zuiver en alleen door dat verwijfde leven hier in 't oosten, door de verstikkende grotestadslucht. Ik heb 't je niet éénmaal gezegd, maar honderdmaal, dat. . . ."

„Maar, Henry, ik kon 't werkelijk niet helpen! Wat lord Hunsington gezegd heeft, is de zuivere waarheid. Een politie-agent heeft me hier opgesloten."

„Goed, maar was moest je hier?"

Er volgde een korte stilte binnen.

„Ik wou kijken, wat Finch uitvoerde," antwoordde mevrouw Waddington eindelijk. „Als hij zoveel van Molly hield, had hij in zak en as moeten zitten, maar ik dacht wel, dat hij even vrolijk aan 't fuiven zou slaan, en 't begon er al veel op te lijken."

Meneer Waddington richtte een vragende blik op George.

„Ben jij aan 't fuiven geslagen vanavond?"

„Natuurlijk niet," riep Molly verontwaardigd.

„Ik heb hem met een ander meisje gezien!" riep mevrouw Waddington.

„Ik heb maar één ander meisje gesproken," zei George met de kalmte van een gerust geweten, „en dat was die bedriegster en leugenaarster en dievegge, die het parelsnoer had gestolen. Het was een zuiver zakelijk onderhoud en er was geen kwestie van fuiven. Ik zei: Geef terug dat parelsnoer! en zij gaf het me, en toen kwam haar man en die heeft haar meegenomen."

„Hoor je?" zei meneer Waddington.

„Nee, ik hoor niets," zei mevrouw Waddington.

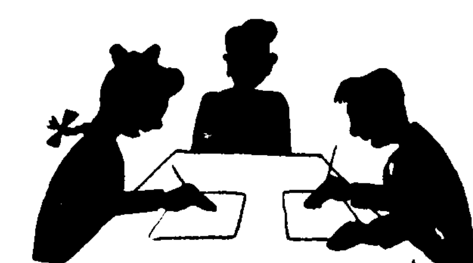
„Neem dan maar van mij aan, dat deze voortreffelijke jongeman uit de west zo zuiver staat als een berg opgewaaide sneeuw. Maar we hadden 't over jou. Dus vertel verder. Waarom sloot die agent je op? Daar had hij toch zeker een reden voor?"

„We begrepen elkaar verkeerd. Hij was ergens ontevreden over."

„Wáárover?"

„Nu eh. . . . ik. . . . ik had een beetje peper in zijn gezicht gegooid."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Het was heerlijk weer, toen oom Jaap en zijn vriendjes Jan en Joop bij de haven aankwamen.

Er stond 'n lekkere, frisse wind en de zon overgoot alles met haar warme stralen.

's Ochtends vroeg waren ze al op stap gegaan, want er was feest in de haven en dat wilden ze niet missen.

Oom had er hun al eerder verhalen over gedaan, maar wat ze nu zagen aan kleurige vlaggen en wimpels, overtrof toch hun verwachtingen. Het was vlaggetjesdag.

Oom had hun al verteld, dat vóór de haringvloot zou uitvaren om de eerste haring van het jaar te gaan vangen, alle loggers, die naar zee zouden gaan, netjes opgeknapt waren en met vlaggen versierd een tochtje langs de kust zouden maken.

„Een vlootrevue noemen ze dat", zei oom Jaap.

De jongens konden maar niet genoeg kijken naar al de vlaggen, die nu zo mooi strak in de wind wapperden.

Er waren duizenden mensen, die langs de haven liepen en alles maakte een echt feestelijke indruk.

Oom scheen een zekere logger te zoeken, want op de vele vragen, die de jongens hem stelden, gaf hij niet veel antwoord en keek alleen maar naar de nummers van de schepen.

Eindelijk had hij de boot gevonden en liep de loopplank op. Aan boord stond de schipper al klaar en schudde hem de hand.

De jongens bleven netjes op de kade wachten, maar toen oom hen riep, kwamen ze graag aan boord.

De schipper was een vriend van oom Jaap en daarom mochten ze alles eens bekijken.

Fijn was het op dit schip. Een lekkere teerlucht hing overal waar je kwam. De motor draaide en uit de pijp kwamen heel ijle wolkjes.

Jan en Joop konden nu goed de drukte aan de wal zien. Ze gingen ook even naar beneden kijken, waar de vissers in hun kooien slapen.

Plotseling begon de motor harder te draaien en hoorden de jongens de schipper bevelen geven. Ze gingen naar boven om te zien wat er aan de hand was. De vlootrevue was begonnen en hun logger ging ook mee.

Oom Jaap moest lachen, toen hij de verbaasde gezichten van de jongens zag. „Kom maar even hier in de stuurhut", zei hij.

De stuurman loodste de boot uit de haven, terwijl de schipper rustig uit een van de neergeschoven ramen hing van de stuurhut en zo nu en dan een aanwijzing gaf.

Keurig achter elkaar voeren de loggers de haven uit. De weg werd aangegeven door een klein bootje, geschilderd met frisse kleuren: blauw en wit. Dat was de reddingsboot.

De jongens wuifden vrolijk naar de kijkers op de kaden en pieren, en de schipper groette met de fluit.

Oei, toen ze buiten de pieren kwamen, ging de boot toch aardig slingeren. Daar moesten ze nog even aan wennen.

Aandachtig luisterden ze naar hetgeen de schipper hun vertelde. Morgenochtend heel vroeg zouden de schepen weer zee kiezen om de eerste haring van dit jaar te gaan vangen. Het was een soort wedstrijd geworden, welke logger het eerst met de „Hollandse Nieuwe" voor de wal kwam, zei de schipper.

Om nu de eerste te kunnen worden, gaan er loggers mee, die heel snel kunnen varen. Dat zijn de „jagers".

Als de schepen haring gevangen hebben, halen de jagers de vangst vlug bij hen weg en varen zo snel mogelijk terug naar hun thuishaven. De andere blijven dan nog wat langer vissen.

„Waar gaat u vissen?" wilde Joop graag weten.

„Dat is bij de Schotse kust, ongeveer twee dagen varen hier vandaan", was het antwoord.

„Hoe gaat dat vissen op haring, meneer?" vroeg Jan.

De schipper gaf oom een knipoogje en zei: „Vanavond komen er een heleboel hengels aan boord en als we nu bij de Schotse kust zijn, gaan we zitten hengelen. Je weet wel, met een stukje brood aan je haakje."

De jongens begrepen wel, dat de schipper hen voor de mal hield en het was maar goed, dat het schip zo slingerde, anders waren ze misschien nog een robbertje met hem gaan vechten.

„Nu in ernst", zei de schipper. „Ik zal proberen je iets van de visserij te vertellen. Een lang touw, de reep heet dat, wordt in het water gegooid. Aan dat touw zitten de netten, soms wel honderd. Het hele zaakje zou natuurlijk zinken, maar aan de netten zitten aan één kant luchtblazen vastgebonden, flink volgepompt met lucht. Die blazen blijven op het water drijven, dat snappen jullie wel. Zo blijven de netten rechtop in het water staan. Aan de ene kant is de reep en aan de andere kant zijn de luchtblazen.

De netten worden aan de onderkant nog wel eens verzwaard met stukken lood.

's Middags worden de netten uitgegooid en 's morgens vroeg weer opgehaald. De haring komt als het donker is naar boven en zwemt dan in onze netten."

„Eet u veel haring?" vroeg Joop.

„Nou, jongen", zei de stuurman, „of we ze eten! De „nieuwe" uit het zout, of gebakken, eet je nergens zo lekker als aan boord."

„Als de haring gevangen is", ging de schipper verder, „wordt ze gekaakt en worden de kieuwen verwijderd en blijft ze goed. Het haringkaken is uitgevonden door Willem Beukelszoon uit Biervliet in.... eh...."

„In 1397", wist Jan.

„Juist! Zijn de haringen gekaakt, dan worden ze licht gezouten en in tonnen gedaan. Als ze een uur of zes in het zout gestaan hebben, nemen we een voorproefje en net wat de stuurman al zei, nergens eet je ze lekkerder. Om zes uur 's avonds eten we altijd gebakken vis. Natuurlijk is die dan niet in het zout gezet."

Jan was tijdens het gesprek een beetje stil geworden en de schipper vond, dat hij wat wit om z'n neus werd.

Jan ontkende, dat hij last van zeeziekte had, maar hij vond het in z'n hart toch wel prettig, dat de vloot de haven weer opzocht.

„Eet dit maar op", zei de schipper, en hij gaf de jongens ieder een harde scheepsbeschuit, die ze lekker oppeuzelden.

Jan werd er weer helemaal fit van en toen ze de haven weer inkwamen, wuifde hij weer vrolijk naar de „landrotten", zoals de jongens ze noemden.

Er was heel wat stuurmanskunst voor nodig, om in die drukte hun ligplaats weer op te zoeken.

Eindelijk lagen ze weer vast en namen hartelijk afscheid van de schipper en de stuurman.

„Als ik nog eens met de hengel op haring ga vissen, mogen jullie best mee, hoor!" riep de schipper hun nog lachend na.

Ze voelden zich nu hele zeelui en konden er best tegen, dat iemand een grapje met hen maakte.

J.B

Hamid: DE DAPPERE

Sjeik Hamid en zijn trouwe dienaar Pepi zijn op zoek naar koopman Abdoel, die door de slavenhandelaar Karel Zorn is weggevoerd. Ze volgen een spoor, dat hen door het oerwoud naar de Bwangastam 'eidt, Pepi's eigen volk. Maar het opperhoofd meent, dat Hamid zelf een slavenhandelaar is en zet hem in 'n hut gevangen.

KOUSEN

Aan de Engelsman William Rider schrijft men de eer toe in 1564 het eerste stel kousen, die naam waardig, te hebben vervaardigd. In de oudheid bestond de kous zoals we die nu kennen niet. De Romeinse dames omwikkelden hun benen met fijn linnen strookjes. De kousen van William Rider werden met de naald gebreid.

ENVELOP

De enveloppen zijn uitgevonden door een Fransman, De Vallejer genaamd, die leefde tijdens de regering van Lodewijk XIV.

In 1653 begon hij met goedkeuring van de koning een stuiverpost, plaatste bussen op de hoeken van de straten van Parijs, ter opname van brieven in enveloppen, welke laatste in verschillende delen der stad verkrijgbaar werden gesteld.

NESTOR

d Nestor was de naam van een Grieksee koning, die nog op hoge leeftijd aan het beleg van Troje deelnam. Te oud om aan de krijgsverrichtingen deel te nemen, stond hij de belegeraars met zijn kennis en ervaring ter zijde. Vandaar dat een oud en wijs man, die van zijn ervaringen anderen gebruik laat maken, een nestor wordt genoemd.

Leerrijke Lessen

De Slang en de Krab

Een grote krab had vriendschap gesloten met een slang.

Toen dat zo'n poosje had geduurd, meende de krab, dat ze nu haar vriendin wel eens kon zeggen waar 't op stond stond, want er waren een massa dingen, die de krab niet bevielen.

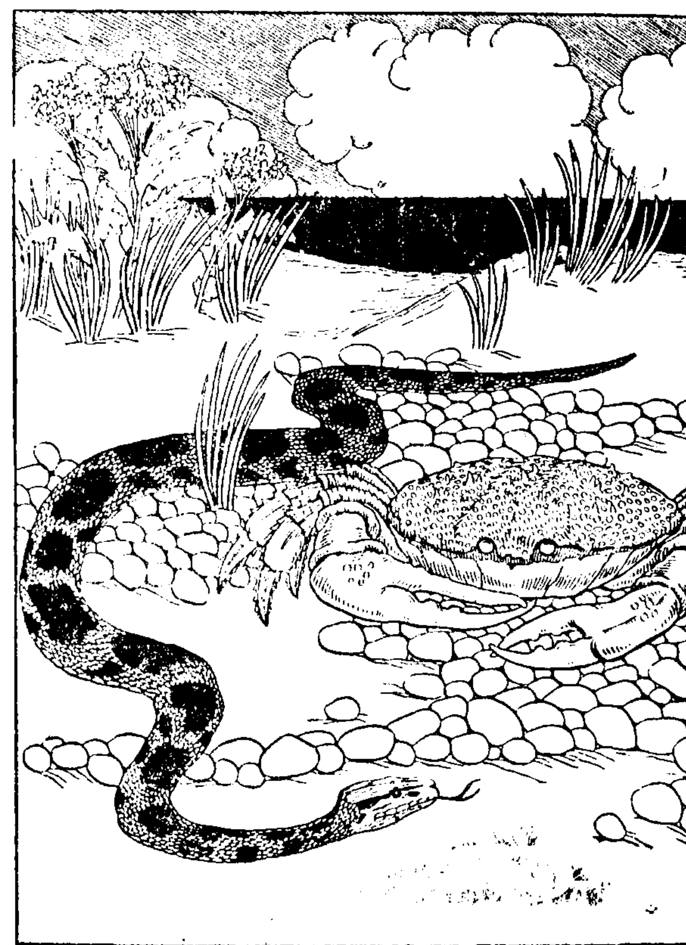
„Luister eens," zei de krab, „dat sluipen en kronkelen van je mag voor een keertje heel aardig zijn, maar ik vind het toch maar griezelig. Als ik jou was, zou ik dat gekronkel liever laten en mijn weg rechtuit gaan, zodat iedereen weet, wat hij aan je heeft. Je zou er heel wat bij winnen."

De slang liet de krab praten en gaf er geen antwoord op.

Ik vind het best, dacht de slang en ik kom zo goed aan mijn dagelijks kostje. Dat bewijst, dat mijn manier nog zo slecht niet is. Laat die logge krab doen, wat ze niet kan laten. Ik ben ten slotte een slang en ik houd niet van rechte wegen en zo.

Dus ging de slang door, zoals ze dat gewend was, en al het gemopper van de krab baatte niet.

De krab had dat een poosje aangekeken en eindelijk was haar krabbengeduld uitgeput.

Wie niet horen wil, moet voelen, dacht de krab.

En toen de slang lekker ingedut was, greep de krab de dunne nek van de slang tussen haar scharen en kneep de slang morsdood. Voor het eerst in haar leven lag de slang uitgestrekt in haar volle lengte. En de oude krab schudde verdrietig het hoofd.

„Kijk", mompelde ze, „zo had jij ook recht door zee moeten gaan zonder al dat gekronkel en gewiebel. Dan zou je nu nog sprinlevend zijn."

Recht door zee, is dat inderdaad niet de beste manier om vrienden te winnen die ons vertrouwen? Is het niet lastig als je altijd van je vriendjes of vriendinnetjes moet denken: ja, wat zou hij of zij nu eigenlijk bedoelen of willen? Waarom komt hij of zij er niet rond voor uit?

Je weet eigenlijk niet wat je aan hem of haar hebt.

Nee, dan maar liever elkaar tegemoet met open vizier. Dan zal ook niemand er op bedacht zijn, om ons langs allerlei sluipwegen en kronkelpaadjes aan te vallen.

De tweede termijn.....

Veel woorden en weinig nieuwe gezichtspunten

Willemstad. — In de tweede termijn hadden diverse sprekers weer volop gelegenheid terug te komen op de antwoorden, die van de Regeringstafels gegeven werden. Bepaald nieuwe gezichtspunten deden zich niet voor, hoogstens lieten de sprekers door hun vragen blijken van hun gehele of gedeeltelijke ontevredenheid met de antwoorden van de diverse Landsministers. Daarom werd de voortzetting van de behandeling van de begroting gisteravond een saaie vertoning.

H. P. Kwiers was verheugd te vernemen, dat de Regering de jeugdproblemen in studie heeft. Spr. zou zeker zijn steun aan de straks te verwachten voorstellen te dier zake steunen. T.a.v. het gebruik van de landstaal in het openbaar verkeer, was spr. de mening toegedaan, dat iedereen in overheidsdienst werkzaam de Landstaal moet beheersen, inclusief de leden van de Rechterlijke Macht.

Mr I. C. Debrot had tal van desiderata, hij vroeg de Regering wat zij denkt te doen t.b.v. de KLM, die zo verknocht is met de Antillen, de luchtlijnen te verstevigen; hij bepleitte de oprichting van een (wereld) omroepzender, de ligging van de N.A. kan voor Nederland cultureel en industrieel belangrijk zijn.

Spr. bepleitte uitbreiding van de gezantschappen in de Latijns-Amerikaanse landen. Speciale aandacht schonk hij aan het rapport M. Houwer en wees er op, dat een opvoedingsgesticht voor meisjes even belangrijk was als een voor jongens, spr. hoopte, dat m.b.t. de bezetting van een dergelijk gesticht een financieel redelijke basis gevonden kan worden.

Mr Debrot weer er op, dat het „campo" een vernietigende invloed heeft op de criminaliteit van de jeugd, waarbij spr. steunende op enkele rechtbankszaken, waarbij mr W. R. Boom, Officier van Justitie, in zijn requisitoir op de funeste invloeden van bedoelde inrichting.

Over de samenwerking tussen de Regering en de Regeringspartijen had spr. weinig waardering; hij wees er op, dat het vreemd aan doet, dat de Regeringspartijen tegen het advies van de regering in toch voor de afschaf van de karenzdagen stemde; dat het een feit was, dat de Regeringspartijen vaak op commissievergaderingen verstek laten gaan, dat het toch wel iets moet betekenen, dat de voorzitter zegt, dat het Statuut van het allergrootste belang is, terwijl een der grootste Regeringspartijen zich van het Statuut distancieert.

Ten aanzien van politieke voorlichting door middel van de radio kondingde spr. een motie aan, waarvan de tekst hieronder volgt.

Motie

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen

overwegende, dat het gewenst is de bevolking van de Nederlandse Antillen zoveel mogelijk voor te lichten omtrent de doelstellingen van de aan de verkiezing deelnemende partijen;

overwegende, dat het radio-omroepbedrijf een middel bij uitstek hiertoe is;

Besluiten:

De Landsregering te verzoeken op korte termijn toestemming te willen verlenen aan de aan de verkiezing deelnemende partijen, om onder nader te stellen voorwaarden, op beperkte wijze gebruik te mogen maken van de radio-omroep, teneinde voorlichting omtrent haar doelstellingen te geven aan de Nederlands-Antilliaanse luisteraars.

Spr. merkte op, dat, indien Landsminister Plantz klaagt, dat hij voor zijn voorstellen in de Staten geen meerderhe idkan vnden, dan ligt dat aan degenen, die de meerderheid vormen, in casu de Regeringspartijen. De opmerking van de heer Gomez als zou zijn fractie negatief gericht zijn op de afbraak, kon spr. niet begrijpen.

Accoord ging spr. met het Fort Amsterdam-plan, vroeg belangstelling voor het instellen van ministeriële departementen, teneinde trage afhandeling van Regeringszaken te vermijden. Sympathiek stond hij tegenover de restauratie van Fort Amsterdam.

Ook aan de gevangenis besteedde hij nog even aandacht, in het bijzonder naar de mogelijkheid van toepassing van de werktherapie. Voorts kon spr. geen genoegen nemen met de verklaring van de regering, nl., dat zij niet op de hoogte zou zijn van de besprekingen, die tussen Nederland en de V.S. gevoerd zijn m.b.t. de defensie der Antillen. Aan Landsminister Arends gaf hij in welwillende overweging een studiecommissie te benoemen teneinde de onderwijsvernieuwing in Nederland aan een studie te onderwerpen.

Fel protesteerde spr. tegen de door Vlaun gemaakte opmerkingen, dat, indien een partij op Aruba met een campo zou beginnen, deze de overwinning zou behalen. Spr. vond dat een belediging aan het adres van de vrouwen van Aruba. Voorts zag spr. niet in, waarom hij niet over de rechtszekerheid zou spreken, hij waarschuwde de Regering er voor, dat zij de KVP immer op haar weg zou vinden, indien de rechtszekerheid zou worden aangetast. In dit verband achtte spr. het van belang, dat de uitholling van het kiesrecht, zoals door de Regering beoogd werd, de wind uit de zeilen was genomen.

Wie was het eerst?

E. Morkos had ook nog wel wat te vragen; het Spaans zou nimmer de plaats van de landstaal mogen innemen, het Papiamento is de taal van het volk, waarderende woorden richtte spr. aan het adres van de Landsradiodienst; hij vond het niet van belang, wie het eerst met de ouderdomsvoorziening is gekomen, als er maar wat gedaan werd. Wel merkte spr. op, dat, toen hij de plannen lanceerde, de DP-fractie zweeg om later met zulke exhorbitante eisen te komen, die eenvoudig niet ingewilligd konden worden. Voorts vroeg hij of het niet mogelijk was, kunstmatige regen te verwekken, waarbij hij wanhopig weer naar de DP-zijde wees met de laconieke opmerking of dit ook al niet eens eerder door de DP was aangeroerd (dr H. Maal. — Red.).

De goochelaars......

P. v.d. Hoeven trok een geestige parallel toen hij de begrotingsbehandeling vergeleek met een goochelaarsshow, waarbij de goochelaar met de ene hand afleidingsmanoeuvres hield om met de andere hand trucjes uit te voeren. Dergelijke illusionisten worden dan meestal vergezeld van assistenten, die het publiek mede afleiden en achter de schermen hun duistere voorbereidingen treffen. Spr. merkte op, dat de goochelaars aanwezig zijn, de assistenten ook, maar de trucjes niet zijn opgegaan. Er zijn veel woorden gesproken, doch er is weinig beweerd, spr. volhardde bij zijn standjunt nl., dat de regering weinig of niets heeft uitgevoerd. Spr. toonde aan, dat de Regering al of niet met opzet het accent in zijn algemene beschouwingen verkeerd legde; hij wees op talrijke Landsverordeningen, die fouten inhielden; hij was het niet eens om een commissie ad hoc in te stellen, die als taak zou krijgen de landsverordeningen e.d. te „kuisen".

Het verwijt, dat deze zijde van de tafel negatief handelde, kon spr. niet waarderen. De regering moest maar eens zien, welke leden in de commissie-vergaderingen het werk doen. Verbaasd was spr. van de Regering te vernemen, dat indien iemand *f* 100.000.— vraagt, dit bestempeld wordt als zijnde een constructieve gedachte, zo zou spr. ook gemakkelijk constructieve ideeën er op na kunnen houden.

Ten aanzien van de defensie merkte spr. op, dat hij zich verzette om de benodigde 3 1/2 millioen als een sluitstuk op de begroting te zien, spr. kon daar zijn stem niet aan geven.

Kinderspel

Tenslotte wees spr. er op, dat de Regering met stukken werkt, die de Staten niet kennen, de gevolgde procedure m.b.t. de behandeling van de begroting 1954 kon spr. geenszins waarderen. Zo kondigde de regering een zeer uitvoerige nota aan, 8 maanden later wordt dit uitvoerig stuk, bestaande uit drie regels, notabene door de regering weer teruggenomen, dit is kinderspel, aldus spr. Voorts was spr. benieuwd te weten hoeveel werkelozen momenteel op Bonaire zijn en hoeveel arbeidskrachten bij de bouw van het nieuwe vliegveld kunnen worden ingeschakeld.

Niet tevreden

De heer **Braam** was ook niet geheel tevreden gesteld met de antwoorden van de R.R. In het bijzonder was hij geschokt door het feit, dat de voorzitter van de RR hem gedreigd had. Dat spr. vooral niet mocht spreken over de rechtszekerheid in een land, waar spr. gastvrijheid genoot, riek naar intimidatie. Spr. was Statenlid en in die hoedanigheid had hij het recht om op te komen voor de belangen van het volk. Hij zou niet nalaten ongerechtigheden aan de kaak te stellen. Ten aanzien van de afschaf van de karenzdagen zou hij later met een motie komen. Voorts moet de RR geen lof en waardering zoeken, waar die niet bestaat, de RR heeft weinig contructiefs verricht, véél werd beloofd, weinig werd nagekomen.

Zo vroeg spr. zich af, waarom zo lang gewacht moet worden op de uitspraak op de schorsing van twee leden van de Eilandsraad van Aruba; is dat lange uitstel van 3 1/2 maand bevorderlijk voor de rechtszekerheid? Over de TERNA was spr. niet tevreden, hij zou een amendement indienen om de gelden af te voeren, tenzij de Landsminister in zijn betoog spr. nog van gedachten zou kunnen veranderen.

De heer **B. Daal** hield een pleidooi. voor de zanger Beckers, teneinde hem een studiebeurs te geven en vroeg hoe het stond met de bouw van de Curcom-studio.

Tegen een campo......

Voorts kwam aan het woord de heer **Eman**. In zijn betoog konden wij geen andere punten noteren dan die, welke reeds in eerste lezing zijn genoteerd.

Vlaun wees er nog op, dat hij van mening veranderd was m.b.t. de veiligheidsbelasting. Hij was er nu tegen. Voor de afschaf van de karenzdagen kon hij niet genoeg waarschuwen, de oliemaatschappijen zullen ongetwijfeld nieuwe maatregelen treffen, die niet in het belang zijn van de werknemers. In dit verband haalde hij aan hoe een goede Surinamer door inkrimping van het dok zonder werk kwam en naar huis moest. De heer Gomez had hem inderdaad beloofd, dat Statius een vliegveld zou krijgen, als de heer Gomez zich dat niet meer weet te herinneren, dan moet hij ook vergeten zijn wat hij de arme knoekoeman drie jaar geleden wijs heeft gemaakt.

De Landsminister van Sociale Zaken gaf hij in ernstige overweging m.b.t. de karenzdagen de directeuren van de Olie-maatschappijen uit te nodigen in de commissievergaderingen te verschijnen. Over de defensie was spr. ook maar matig te spreken. We hebben allen de verhalen gelezen van de „Marsbango", wat is er nu gebeurd, we hebben hier schepen en vliegtuigen? Spr. is tegen een campo, aan de andere kant wees hij er op, dat, indien de Regering de situatie in San Nicolas niet zou saneren, hij onmiddellijk zijn stem aan een campo zou moeten geven, ook al gaf hij die steun met de grootste tegenzin.

De Regering spreekt...

Hierna kwam de Regering weer aan bod, de voorzitter van de RR, **mr dr M. F. da Costa Gomez** trachtte zich met een kwinkslag van de op zijn regeringsbeleid gevoerde critiek af te maken. Nieuwe gezichtspunten deden zich hierbij niet voor. Het contract met de zusters van Bethanië kon niet worden getekend, omdat de kosten aan één meisje, dat in bedoelde oprichting zou moeten worden opgenomen, op *f* 300.— zou komen, hetgeen spr. te kostbaar vond.

Of het Campo de criminaliteit bevordert, achtte spr. een onderwerp, dat beter in pétit comité behandeld kon worden. Als de leden van de zg. loyale oppositie zeggen, dat zij veel werk verzetten, dan slaan de door spr. gebezigde opmerkingen over het negatieve werk niet op hen, aldus de voorzitter, die er aan toevoegde, dat mr I. C. Debrot in dit verband verveemding verwart met zelfstandigheid, die elke partij, ook in coalitie-verband, bezit.

Ook de critiek van de heer v.d. Hoeven trachtte spr. in een adinerende betoogtrant weg te spoelen, waarin hij overigens niet geslaagd is. De belofte van het vliegveld op Statius berustte naar spr's mening op een mystificatie, de kinderaftrek was een vondst van de heer Amelink, de motie t.a.v. de afschaf van de karenz-dagen achtte hij niet correct, de Regering heeft immers laten weten, dat zij de Staten in de commissies zou benaderen. De termijn inzake de schorsing is noodzakelijk lang, eerst dient aan betrokkenen gelegenheid gegeven te worden voor verweer, hetgeen 30 dagen neemt, daarna hebben tal van omstandigheden er aan medegewerkt, dat niet eerder aan deze materie kon worden gewerkt, doch de RR zou spoed betrachten.

Ten stelligste ontkende spr. de heer Braam te hebben bedreigd, de heer Braam beschikt over een parlementaire immuniteit, tenslotte heeft iedere burger de plicht om op misstanden te wijzen.

Ook **Landsminister Plants** gaf enkele financiële toelichtingen, **Landsminister Karner** deelde mee, dat waar de Antillen dure arbeidskrachten heeft, over geen grondstoffen beschikt noch over een achterland, dat dit klimaat niet gunstig te noemen is voor het aantrekken van industrieën. De TERNA nu doet al het voorbereidend werk om dit klimaat wel gunstig te maken, teneinde buitenlandse industrieën naar de Antillen te trekken. In dit verband wees spr. op het feit, dat de twee grootste oliemaatschappijen ter wereld in de Antillen gevestigd zijn. De havendeskundige Coomans gaat voor 2 weken naar Aruba, ook is een visserij-expert aangevraagd, die Aruba van advies zal dienen.

Landsminister Eman gaf een explicatie van het monsteren van Antilliaanse schepelingen in Europees dienstverband bij de KNSM, het gaat nu eenmaal niet anders. Op een en dezelfde boot kan voor hetzelfde werk niet verschillend loon worden betaald, overigens nemen de schepelingen het zelf niet zo ernstig op en via het Arbeidsbureau vragen deze mensen om plaatsing.

De taalcommissie

Dr Arends wees er op, dat de commissie voor de samenstelling van een Papiaments woordenboek de laatste drie jaren niet meer bijeengekomen is. Ooorzaak hiervan was te wijten aan het feit, dat er wel een hele hoeveelheid materiaal klaar ligt, maar dat een secretaris nodig is om de gegevens te bundelen. Het concept voor het woordenboek is gereed gekomen. Ook dient men eerst de spellingswijze vast te stellen, het verzoek van mr Debrot om het onderwijs in Nederland te bestuderen, vond geen genade in zijn ogen.

Landsminister Pouw gaf enkele toelichtingen op de relay-zender voor de West, waarover de „Amigoe" kortelings nog enkele bijzonderheden vermeldde. Zoals bekend is de Wereldomroep momenteel bezig met de bouw van twee sterke zenders, daarna komen de Antilliaanse problemen aan de orde, omtrent de plaats van een eventuele vestiging van deze zender in de West zijn geen bijzonderheden bekend, de PTT heeft deze zaak in studie.

Dank bracht spr. aan de heer Morkos voor de woorden van waarderng aan het adres van de LRD, in deze dankwoorden liet hij delen Landsminister Karner, R. van Haaren, directeur van de LRD en het personeel, (Zou dit geen aanleiding kunnen zijn het hangend loongeschil terzake het overwerk in de PAA-stakingsdagen geleverd te verrekenen? — Red.)

Proeven met kunstmatige regen-verwekking worden op kleine schaal genomen; aan de hand van de door het Hoofd van de Meteo-dienst opgesteld rapport was pr. pessimistisch gestemd ten aanzien van de resultaten, doch er zou verder worden geëxperimenteerd.

Met deze laatste opmerking kwam het eind aan de vergadering, die hedenochtend 01.35 werd geschorst tot hedenmiddag 14 uur.

Basketball

Willemstad. — Hedenavond speelt Huracan in het Rifbargebad een basketball wedstrijden tegen de afdeling CA vs AC van de CPIM. De wedstrijd vangt aan om 20.00 uur.

Vervolg middag-zitting Staten

Landsregering antwoordt

Niet zo eenvoudig

Het plan-Morkos inzake een eventuele verhoging van de prijs der loterijbriefjes om met dit meerder bedrag de Ouderdomsvoorziening te financieren noemde spreker niet zo gemakkelijk uitvoerbaar als dit op het eerste gezicht wel lijkt. De heer Morkos immers vergeet, dat op de loten 64% als prijs moet worden gegeven. Als men dit niet deed, zou de loterij veel van zijn aantrekkelijkheid verliezen. Buitendien is het zo, dat de opbrengst der loterij wordt verdeeld onder een aantal liefdadige instellingen. Gaat men er nu toe over ook de Ouderdomsvoorziening bij de gegadigden in te delen, dan rijst de vraag of niet de hele opzet van de loterij herziening behoeft. Inmiddels is het plan-Morkos zeker een bestudering waard. Waarbij echter ook niet vergeten moet worden, dat het reeds eerder, zij het in een enigszins andere vorm in de Regeringsraad is ter sprake gebracht.

Waar vandaan?

Aan het adres van de heer v.d. Hoeven stelde de landsminister van Financiën de vraag, wat er moet gebeuren wanneer iedere poging om tot een verhoging der ontvangsten te komen wordt afgewezen. Dan zal de Regering bij het Eilandsbestuur moeten aankloppen. Het belasting-gebied van het eiland is zeer beperkt. Om de 3 millioen voor de defensie te handhaven, moest het resterend bedrag van het reserve-fonds worden aangesproken. De Regering treft dus geen enkel verwijt.

Het behoort tot de onmogelijkheden in de Antillen de belastingdruk te berekenen. Hoe zal men bij voorbeeld uitrekenen welk deel van de invoerrechten op de bevolking der Antillen drukt?

Wat de lijn van Pareto betreft, deze geeft slechts een inzicht in de verdeling der laagste belastbare inkomens. Spreker zeide echter met genoegen een lijn van Pareto te willen verstrekken.

Een uitbreiding van het aantal loterij-briefjes, zoals door de heer Henny Eman werd verzocht, is niet mogelijk, omdat de bestaande apparatuur dit niet zou kunnen verwerken. Wel kunnen de loten in 20 i.p.v. 10 coupures verdeeld worden, waarbij de prijs voor een heel lot hetzelfde blijft.

Uitwijk-rang

De heer Plantz zette hierna duidelijk uiteen, hoe het staat met de eventuele bevordering der hoofdcommiezen op Aruba. De betrokken hoofdcommiezen wensten niet deel te nemen aan de cursussen, die aan de douane-ambtenaren werden gegeven en waarvan de verkrijging van het diploma commies-verificateur afhankelijk werd gesteld. Daardoor konden deze mensen geen examen doen en bleven zij steeds achter bij hun jongere collega's. Nu is deze oudere ambtenaren medegedeeld, dat voor hen een zg. uitwijk-rang zal worden ingesteld.

De heer Vlaun had medegedeeld. dat de geneeskundige behandeling van het Lago-personeel bij de inkomstenbelasting betrokken wordt. Terwijl dit niet het geval is bij het personeel van de CPIM en dat van het gouvernement. Spreker zeide deze zaak te zullen onderzoeken.

Met verheffing van stem zeide de heer Plantz, dat de verschillende wijzigingen van de winstbelasting dit jaar een meerdere opbrengst van 4 millioen opgeleverd hadden.

De algemene ziekteregeling voor de ambtenaren is door de langdurige onderhandelingen met de geneesheren tot nu toe niet gerealiseerd kunnen worden. De wnd. directeur van de Volksgezondheid hoopt echter zeer binnenkort met de artsen tot overeenstemming te zullen komen. Dan zal het desbetreffende ontwerp de Staten spoedig bereiken.

De T.E.R.N.A.

De landsminister voor Volkswelvaart, de heer F. Karner zeide dat de T.E.R.N.A. van lieverlede was uitgegroeid tot een integrerend bestanddeel van het landsministerie voor Volkswelvaart. Dit instituut heeft uitstekend werk geleverd. Spreker kwalificeerde het begrip: Welvaart (economic planning") als een poging om vaste vorm te geven aan de loop en het vertrouwen in de economische toekomst van de Nederlandse Antillen.

Een goed koopman onderzoekt eerst welke mogelijkheden er voor een eventueel succes van zijn onderneming bestaan. Dit heeft de T.E.R.N.A. ook gedaan en zij kon vaststellen, dat er voor de Nederlandse Antillen wel terdege mogelijkheden zijn. Het klimaat is er zowel klimatologisch als fiscaal-financieel bijzonder gunstig. De bevolking is vriendelijk en intelligent. Willemstad als handelsstad heeft een uitstekende reputatie. Er bestaat rechtszekerheid en het bestuur is deugdelijk.

Iets nieuws

Het gaat er bij de plannen om buitenlanders aan te trekken die ons iets nieuws kunnen brengen. Voor industrie is hier niet veel kans. Er zijn namelijk geen grondstoffen, de invoerrechten zijn niet hoog en kunnen dus niet beschermend optreden, de inlandse markt is maar klein, en er is (nog) geen overvloed van binnenlandse arbeidskrachten. De Regering dacht hierbij aan financiële en handelsmaatschappijen (welke laatsten handel drijven naar buiten), gedacht wordt eveneens aan een vrijhaven, die grote faciliteiten geeft (opgeslagen goederen niet als ingevoerd beschouwd).

Ir. Percy Henriquez heeft reeds contacten met meerdere deskundigen gelegd teneinde deze aangelegenheid grondig te doen bestuderen. Verschillende ontwerpen, zoals bv. de Bouwcredietbank zullen de uitvoering van het plan bevorderen. Een ontwerp inhoudende een wettelijke regeling voor de overplaatsing van zetels uit Nederland is gereed.

Binnen vijf weken zal de Regering aan de Staten een gids voorleggen, die als propagandamateriaal in verschillende landen verspreid zal worden.

T.E.R.N.A. heeft ook de samenwerking tussen Curaçao en Aruba gestimuleerd. Er zijn reeds heel wat onderzoekingen gedaan.

Een der hoofdpunten van het program was de watervoorziening. Deze zal economischer moeten worden opgezet. Er is reeds een uitvoerige studie gemaakt van de methoden voor ontzouting van zeewater. De Eiland-besturen moeten nu tussen de voorstellen kiezen, die hen zijn gedaan.

Ook het vraagstuk van de vuilnisverwijdering wordt nog doorlopend met aandacht bestudeerd.

Wat het marine-biologisch instituut betreft, binnenkort zullen op Pisca proeven genomen worden met een onderwater-aquarium. Er bestaan immers plannen in de toekomst aan het einde van de strekdam een groot aquarium in te richten, dat uniek in de wereld zal zijn.

Spreker memoreerde ook het aandeel van T.E.R.N.A. aan de Stichting Monumentenzorg. „Brievengat" wordt gerestaureerd. De Zusters van Roozendaal willen het oude landhuis Habaai aan de Stichting ten geschenke geven, mits het gerestaureerd wordt.

Bonaire en Bovenwinden

De Regering heeft reeds gelden beschikbaar gesteld voor Bonaire, toen dit door de droogte geteisterd werd. Er bestaan plannen een tropische landbouwman een onderzoek te laten instellen naar de mogelijkheden op landbouwgebied voor dit eiland. Het zal vooral de vraag zijn of het de moeite loont irrigatie-installaties aan te leggen, daar het bruikbare water zich juist bevindt op de plaatsen, die rotsig zijn.

Het schip voor de Bovenwinden is geen algehele kuur voor alle noden. Het is alleen bedoeld als een eerste zwakke stap in de goede richting.

Het hotel op St Maarten zal realiteit worden. De grond wordt reeds bouwrijp gemaakt. Er is met de bouwers reeds een overeenkomst gesloten over de aanleg van de weg naar het hotel.

Op St Eustatius wil het Relief-Committee drie vissersvaartuigen aan acht vissers beschikbaar stellen. Ook zal getracht worden een kleine hoenderteelt op te zetten.

Sociale Zaken

Landsminister Eman zeide, dat er zich op Curaçao 6000, op Aruba 2000 en op Bonaire en de Bovenwinden 1000 personen boven de 60 jaar bevinden. Aan de Inspectie der Belastingen is gevraagd, welke van deze personen zijn aangeslagen voor een inkomen hoger dan ƒ 1200,— per jaar. Ook zal nagegaan worden hoe het gesteld is met de financiële positie van de naaste familie dezer personen. Om de kosten dezer onderzoekingen te dekken werd bij nota van wijziging een crediet van ƒ 10.000.— aangevraagd.

Spreker besteedde hierna nog de nodige aandacht aan de door de heer Braam in het debat gebrachte minimumloonregeling. Hij gaf een opsomming van de omvangrijke werkzaamheden, die voor deze regeling nodig waren.

Onderwijs

De Landsminister van Onderwijs, de heer Arends, zeide, dat het moeilijk is de ouders ervan te weerhouden hun kinderen naar een Mulo te zenden. Spreker was van opvatting, dat het technisch onderwijs de beste richting is, waarin de jongelui tegenwoordig kunnen gaan studeren. Er is reeds contact met de Eilandsbesturen om dit onderwijs zo aantrekkelijk mogelijk te maken.

Papiamento!

Spreker zeide de commissie voor Volkscultuur, die de regels voor de schrijfwijze van het Papiamento moet vaststellen en een woordenboek moet samenstellen, weer aan het werk te zullen zetten. Maar er moet een secretariaat komen.

De heer Arends zeide, dat het Papiamento geen taal is, doch een dialect, dat zich op het niveau van een beschaafde taal verheven heeft. Er moet voor deze taal een basis komen. Het moet niet meer mogelijk zijn, dat men bepaalde woorden op vier manieren kan schrijven, zoals bijv. met het woordje cu (qu — koe — coe) het geval is.

Betreffende een omvorming van het onderwijs kan men voorlopig beter een afwachtende houding aannemen en toezien, wat er in Nederland op dit gebied gaat gebeuren.

Wat de Studiebeurzen-regeling betreft, getracht zal worden een nieuw ontwerp in te dienen, en wel binnen twee maanden.

De salariëring der leerkrachten valt buiten de competentie van het landsbestuur. Zij is voorbehouden aan de Bestuurscolleges.

Spreker stelde de heer Bartels Daal gerust inzake de door hem bedoelde studiebeurs-aanvrage. De persoon, waarvoor de beurs is aangevraagd, moest nog getest worden, en dit is nog niet kunnen geschieden. Begin Augustus zal deze kwestie opnieuw onder de loupe genomen worden.

Niet ongunstig

De Landsminister van Economische Zaken, de heer Moreno, verklaarde, dat de verhouding tussen de Antillen en Venezuela allerprettigst is.

De economische toestand der Antillen is niet ongunstig en de slappe achteruitgang in de handel geeft geen reden tot pessimisme. De zwak teruglopende conjunctuur is te verwijten aan een verzadiging van de kooplust. Er voltrekt zich een terugkeer naar scherpere concurrentie en een intensifering van de individuele prestatie. De intensifering van de economische politiek is een der doelstellingen der Regering. Spreker zeide, dat hij het werkprogramma van zijn voorganger krachtig zal voortzetten.

De vergadering werd hierna geschorst.

ARUBA

Huize maris Stella vordert in bouw

Oranjestad. — Wij zijn even een kijkje gaan nemen naar het tweede Frèreshuis te Savaneta „Maris Stella". Daar is de vorige week Vrijdag een zwaar stuk werk verricht met het storten van de vloer voor de tweede verdieping, waar de Kapel en eetzaal komen. De vloer is op een bepaald gedeelte 10 cm dik, op een ander gedeelte 15 cm. Niet minder dan 66 man hebben er aan gewerkt van des morgens 6 uur tot des nachts 12 uur en drie cementmolens leverden de nodige specie, die de mannen tussen de betimmeringen stortten. Momenteel wordt de vloer nog steeds nat gehouden om barsten te voorkomen. Voor een leek lijkt het een warwinkel van palen en planken, maar toen de heren Croes, de uitvoerder, en Jansen, de opzichter, aan de hand van enkele tekeningen ons vertelden, waartoe al dat houtwerk diende, kregen wij een diep ontzag voor de uitvoering van dit grootste werk.

Door de moeilijkheden in Guatemala, waarbij ook Honduras zou zijn betrokken, is er enige stagnatie gekomen in de houtleveranties. Binnenkort hoopt men echter weer over het benodigde materiaal te kunnen beschikken. Valt de leveringstijd mee, dan is het niet uitgesloten, dat over enige maanden het gebouw opgeleverd kan worden. De Eerw. Frères kunnen dan met Kerstmis opnieuw „thuis" zijn.

Jaarlijkse bedevaart naar Alto Vista

Oranjestad. — Op 15 Augustus, Maria Hemelvaart, wordt de jaarlijkse bedevaart naar Alto Vista gehouden. In dit Mariale Jaar wordt een record aantal deelnemers verwacht. Reeds nu doen wij een beroep op het Departement van Openbare Werken om de weg in goede orde te maken en eventuele obstakels uit de weg te ruimen. De bevolking zal er dankbaar voor zijn.

De processie begint bij de St Franciscuskerk te Oranjestad. Nadere bijzonderheden zullen t.z.t. volgen.

Paters met verlof

Oranjestad. — Op 21 Juli as. vertrekt de Z.E. pater C. de Valk O.P. om van een wel verdiend verlof in Nederland te genieten. Na hem zullen de Z.E. paters Huygen en Willers volgen, die op 1 Augustus naar Nederland vertrekken.

Hollandia—Dakota

Oronjestad. — De wedstrijd van de A- klasse zal Donderavond in het Wilhelminastadion plaats vinden en wel tussen de beide kampioensrivalen Hollandia en Dakota. Het zal een spannende wedstrijd worden daarvan zijn wij wel overtuigd.

Dakota dat tot heden ook niet geslagen werd zal alles op alles zetten de bovenste plaats op de ranglijst van de A-klasse te behouden.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.00 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel 3209

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 17 Juli 12.00 W. N. G. Broug, Hotel, Negropont tel. 3072 — 2844
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
E. A. Wegman, Paralellelweg 7 tel. 4446

C. S. M.

Rederij
J. de Nijs. tel. 3131
b. g. g. tel. 2843/44

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 Kantoor tel 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 —08.00 W. Punt tel 2269

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest, tel. 3146.

THEATER ASIENTO: Woensdag „Saratoga Trunk". Toegang boven 16 jaar.

AGENDA

WEST-END: „Sound Off" 19 en 21 uur

CINELANDIA: „River Gang" 19 en 21 uur.

ROXY: „Anything can happen" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Black Hawk" 20 uur.

REX: „Hijo d'Artagnan" 20 uur.

ROYAL: „Joe Louis Story" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „The man who reclaimed his head" 20 uur.

FILMKIT: Filmvertoning voor en van de leden 20.15 uur.

J.P.F.-CLUB: Canasta-drive 20.15 uur

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Central*, Bredestraat 45, tel. 3281, voor *Punda* door *Botica Nueva*, de Ruyterplein, tel. 2838.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)
17.30 Muzikale uitzending voor de jeugd in het Papiament.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The voice of the Windward Island
21.00 Melody Boys
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Klassieke muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.15 Wij vliegen en landen op....
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Populair favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
Sales & Service.
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)
17.00 Voor de kinderen
17.15 Een vrolijk programma
17.45 Tuborg bier.
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
19.00 Reclame
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Bij mijn vertrek naar Paramaribo roep ik alle familieleden, vrienden en kennissen vaarwel en tot wederziens toe.

Nogmaals wil ik mijn dank betuigen aan allen, die mij op een of andere manier hebben bijgestaan na het overlijden van mijn echtgenoot.

In het bijzonder dank ik de familie Brunings, pater Dr. Römer, Frater Franciscus, Drs. Mulder, W. Goedhart, F. Forster, H. Slengard en de vrienden en collega's van Freddy z.g. voor hun diensten aan mij bewezen.

GOD ZEGENE U ALLEN.

Weduwe Jane Hunnego

a/b. s.s. „Hersilia" 16 juli 1954.

Bezichtiging Waterfort.

Het Toeristen bureau heeft de eer de leden van de handel, de pers en andere belangstellenden hierbij uit te nodigen tot een bezichtiging van het Waterfort op **Donderdag 15 Juli des voormiddags om 11 uur.** Belangstellenden worden verzocht om 11 uur voor de poort van het Waterfort aanwezig te zijn.

„DE CURACAOSCHE VOETBALBOND"

MAAKT HIERBIJ BEKEND

DAT ER NOG STEEDS VOORVERKOOP IS VAN ENTREEKAARTEN VOOR DE WEDSTRIJDEN OP 25 EN 29 JULI A.S. TEGEN HET NEDERLANDS BONDSELFTAL

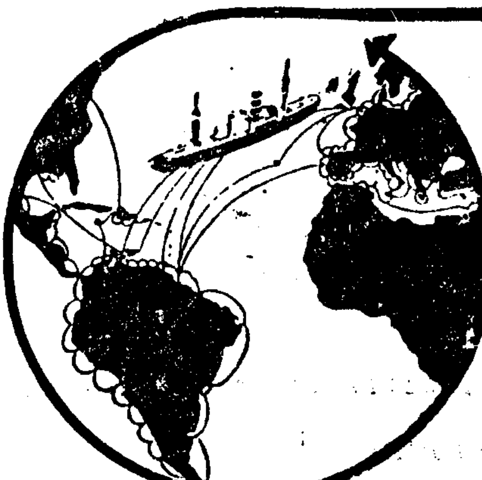
Koopt tijdig Uw kaarten om teleurstelling te voorkomen

Entreeprijzen:

GERESERVEERDE TRIBUNE	f. 9.—
TRIBUNE	„ 7.—
ZIJ-TRIBUNE	„ 5.—
STAANPLAATSEN	„ 3.75
KINDEREN (ACHTER DE DOELEN)	„ 0.50

Kaarten verkrijgbaar bij:

SPORTHUIS DE JONGH (Breedestraat (O) — MUSIC & SPORT STORE Th. Henriquez (Breedestraat (O) — MADURO & SONS (De Ruyterplein — BAR 88 (Breedestraat (O) Nr. 88) — BARBERIA BABY (Graham Building) en SOCIETEIT ASIENTO.

KNSM KLM AGENTEN

Tel.: Willemstad 1240
San Nicolas 2596
Oranjestad 1777

AANKOMSTEN	TE CURACAO:	TE ARUBA:
Van de Gulfhavens:		
ms. „Castor"	15 Juli	—
ss. „Norinda"	28 Juli	—
ms. „Pygmalion"	—	25 Juli
ss. „Tiberius"	—	8 Aug.
Van New York:		
ms. „Agamemnon"	21 Juli	22 Juli
ms. „Helicon"	28 Juli	29 Juli
Van Amsterdam:		
ms. „Adonis"	22 Juli	23 Juli
ss. „Baarn"	23 Juli	24 Juli
ms. „Willemstad"	25 Juli	27 Juli
ms. „Poseidon"	1 Aug.	3 Aug.

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ss. Boskoop	28 Juli	ss. Breda	28 Juli
Antwerpen	ss. Boskoop	28 Juli	ss. Breda	28 Juli
Aruba	ms. Agamemnon	21 Juli	ms. Adonis	22 Juli
Barranquilla	ss. Ellerbek	11 Aug		
Bonaire	ms. Ino	20 Juli		
Bovenwinden	ms. Ino	20 Juli		
Cartagena	ss. Baarn	23 Juli		
Cd. Trujillo	ms. Castor	15 Juli		
Cristobal	ss. Baarn	23 Juli	ms. Willemstad	26 Juli
Georgetown	ms. Hersilia	15 Juli		
Gulfhavens	ss. Tiberius	15 Juli	ms. Hersilia	15 Juli
La Guaira	ms. Castor	15 Juli	ms. Agamemnon	21 Juli
Maracaibo	ms. Adonis	22 Juli	ms. Helicon	28 Juli
New York	ms. Oberon	21 Juli	ss. Norinda	28 Juli
Paramaribo	ms. Hersilia	15 Juli		
Port of Spain	ms. Castor	15 Juli	ss. Boskoop	28 Juli
Pto. Cabello	ms. Castor	15 Juli	ms. Agamemnon	21 Juli
Pto. Limon	ms. Willmstad	26 Juli	ms. Oranjestad	23 Aug
Pta. Cardon	ms. Adonis	22 Juli	ms. Poseidon	2 Aug
Westk. Z. Am.	ss. Baarn	23 Juli	ss. Bennekom	15 Aug

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V. AMSTERDAM